

CARTA

UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE „GRIGORE T. POPA” DIN IAȘI

Adoptată în ședința Senatului universitar în data de 03.10.2023 și
avizată legal de către Ministerul Educației prin adresa nr.
28336/19.10.2023

2023

CUPRINS

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL II. MISIUNE ȘI OBIECTIVE

II.1. Misiunea Universității

II.2. Obiectivele Universității

CAPITOLUL III. PRINCIPIILE DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE A COMUNITĂȚII UNIVERSITARE DIN UMF IAȘI

III.1. Autonomia universitară

III.2. Libertatea academică

III.3. Răspunderea publică

III.4. Transparența decizională

CAPITOLUL IV. ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA UNIVERSITĂȚII

IV.1. Comunitatea universitară

IV.2. Activitatea didactică

IV.3. Activitatea de cercetare științifică

IV.4. Activitatea medicală

IV.5. Norma universitară și statele de funcții

IV.6. Evaluarea și asigurarea calității

IV.7. Parteneriate și relații de colaborare

IV.8. Structuri organizatorice

CAPITOLUL V. CONDUCEREA UNIVERSITĂȚII

V.1. Principii generale

V.2. Senatul Universității

V.3. Consiliul de Administrație

V.4. Rectorul

V.5. Prorectorii

V.6. Consiliul Facultății

V.7. Decanul

V.8. Prodecani

V.9. Consiliul departamentului

V.10. Directorul de departament

V.11. IOSUD

V.12. Direcția Generală Administrativă

V.13. Raporturi ierarhice

CAPITOLUL VI. INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE

CAPITOLUL VII. FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚII

VII.1. Finanțarea Universității

VII.2. Patrimoniul Universității

CAPITOLUL VIII. COOPERAREA INSTITUȚIONALĂ

VIII.1. Asocieri și consorții

VIII.2. Cooperarea internațională și internaționalizarea sistemului de învățământ

VIII.3. Raporturile Universității cu organizațiile studențești

VIII.4. Raporturile Universității cu sindicatele

CAPITOLUL IX. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1.

Prezenta Cartă stabilește cadrul de organizare și opțiunile majore ale comunității universitare din Universitatea de Medicină și Farmacie “Grigore T. Popa” din Iași – instituție publică, de învățământ superior medical de stat, persoană juridică de drept public, cu utilitate și interes publice, cu caracter nonprofit, apolitică.

Art. 2.

Universitatea de Medicină și Farmacie “Grigore T. Popa” din Iași este continuatoarea vechii *Facultăți de Medicină din Iași*, a cărei înființare a fost inițiată de Al. I. Cuza în 1860 și desăvârșită în timpul domniei lui Carol I în anul 1879. Universitatea de Medicină și Farmacie din Iași este o instituție academică care și-a adus o contribuție majoră la învățământul și cercetarea medicală, națională și internațională. Universitatea poartă numele celui care a fost Grigore Teodor Popa, profesor și savant eminent, precursor al neuro-endocrinologiei mondiale. În prezenta Cartă¹, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași va fi numită în continuare U.M.F. Iași sau simplu, Universitatea.

Art. 3.

(1) Prezenta Cartă reglementează întreaga activitate a U.M.F. Iași, fiind elaborată în conformitate cu prevederile Constituției României, ale Legii învățământului superior nr. 199/2023 și ale altor acte normative incidente în domeniul educației și cercetării, la nivel național și european.

(2) Pe baza prevederilor prezentei Carte, sunt elaborate regulamente, metodologii și proceduri proprii prin care se organizează, desfășoară și controlează activitățile din Universitate.

Art. 4.

Misiunea asumată de către UMF Iași este cea de educație și cercetare avansată.

Art. 5.

UMF Iași respectă **principiile** înscrise în *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, aderă la *The Magna Charta of European Universities* (Bologna, 1988), *Declarația de la Bologna privind aria europeană a învățământului superior* și este afiliată la *Asociația Universităților Europene* (European University Association - EUA) și la *Asociația Facultăților de Medicină din Europa* (Association of Medical Schools in Europe - AMSE), la *Organizația pentru studii de doctorat în biomedicină și științele sănătății în Sistemul European* (Organisation for PhD Education in Biomedicine and Health Sciences in the European System - ORPHEUS), cât și la rețele naționale și internaționale relevante pentru domeniile educației medicale și cercetării.

Art. 6.

Identitatea Universității este definită prin:

- a. denumire: **Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași**;
- b. sediul: strada Universității nr.16, Iași, România;
- c. emblema, sigiliul, drapelul – adoptate de Senatul Universității;
- d. ziua Universității - 1 Decembrie; perioada de sărbătorire efectivă, la începutul lunii decembrie, este stabilită anual de către Consiliul de Administrație.

¹ Prima formă a Cartei UMF Iași a fost elaborată și aprobată de Senatul UMF în decembrie 1995; următoarele revizii au fost realizate și au primit avizul de legalitate al Ministerului Educației astfel: revizia 1 – 1998; revizia 2 – 2006; revizia 3 – 2011; revizia 4 – 2017.

Art. 7.

(1) UMF Iași este o comunitate universitară distinctă, de sine stătătoare, ce funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, pe baza principiilor autonomiei universitare și libertății academice, într-un spațiu universitar propriu.

(2) Resursele Universității sunt constituite pe trei coordonate: resurse umane, resurse financiare, resurse materiale. Managementul și protecția acestora se realizează în baza planului strategic și operațional de dezvoltare instituțională, cu respectarea legii.

Art. 8.

(1) **Comunitatea universitară** este constituită din personalul didactic, personalul didactic auxiliar, personalul de cercetare științifică și din studenții Universității de la toate formele de învățământ universitar și postuniversitar; comunitatea universitară conlucrează cu personalul administrativ, angajat al Universității.

(2) Comunitatea universitară include și cadrele didactice asociate, și personalitățile din țară și străinătate care dețin titluri onorifice conferite prin hotărârea Senatului Universitar - fără prerogative și competențe decizionale.

(3) Absolvenții Universității (*alumni*), cadrele didactice și de cercetare care s-au pensionat își pot menține calitatea de membru al comunității academice - fără prerogative și competențe decizionale.

Art. 9.

(1) Spațiul Universității cuprinde totalitatea edificiilor, terenurilor și campusurilor, centrelor și institutelor de cercetare, spitalelor și clinicilor universitare, caselor universitare, farmaciilor universitare umane, ambulatoriilor de specialitate, bibliotecilor, unităților de microproducție, bazelor și complexelor cultural-sportive, studiourilor/posturilor de radio-TV, precum și alte spații dedicate proceselor de educație, formare profesională și cercetare științifică și dotările aferente, folosite de Universitate, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.

(2) Mediul online, constând în platformele sau grupurile utilizate pentru activitățile didactice și extracurriculare și de cercetare organizate în cadrul Universității, este considerat spațiu universitar.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile și dotările care aparțin Ministerului Sănătății, ministerelor cu rețea sanitară proprie și unităților administrativ teritoriale, în care se desfășoară învățământul medical superior de stat.

(4) Spațiul universitar este inviolabil, cu excepția cazurilor de forță majoră și flagrant delict. Accesul în spațiul universitar este permis în condițiile stabilite de lege și Carta universitară. Organele de ordine publică pot interveni în spațiul universitar conform prevederilor legale.

(5) Libera circulație și accesul membrilor comunității academice în spațiul universitar nu pot fi interzise sau limitate sub nici un motiv și în nici o situație, cu excepția cazurilor de forță majoră. Accesul în spațiul universitar se face pe baza legitimației de student sau de angajat al UMF Iași. Pentru persoanele care nu aparțin comunității universitare accesul în spațiul universitar se face conform prevederilor reglementărilor interne.

CAPITOLUL II. MISIUNE ȘI OBIECTIVE

II.1. Misiunea Universității

Art. 10.

Pentru îndeplinirea misiunii asumate de **educație și cercetare de avansată**, UMF Iași are ca roluri fundamentale:

1. formarea și perfecționarea studenților și specialiștilor în: medicină, medicină dentară, farmacie și bioinginerie;

2. crearea, tezurizarea și diseminarea valorilor științelor biomedicale, pentru recunoașterea lor în circuitul european și mondial;
3. optimizarea continuă a activităților medicale, care să contribuie la creșterea performanțelor sistemului național de sănătate publică;
4. cultivarea tradiției gândirii libere și a democrației academice, în spiritul recunoașterii drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectând principiul supremației legii.

II.2. Obiectivele Universității

Art. 11.

Universitatea îndeplinește aceste misiuni prin următoarele obiective:

1. formarea de absolvenți performanți la nivel național și internațional;
2. perfecționarea continuă a specialiștilor, prin diferite forme de învățământ postuniversitar și educație medicală continuă;
3. implementarea și menținerea standardelor privind managementul calității tuturor serviciilor educaționale și de cercetare oferite de către Universitate;
4. optimizarea activităților de cercetare științifică fundamentală și aplicată;
5. creșterea competitivității și performanțelor școlii medicale ieșene, pentru îmbunătățirea continuă a asistenței medicale;
6. promovarea relațiilor de cooperare internațională și integrarea în sistemul european de învățământ medical, prin implementarea standardelor de structură, calitate și eficiență;
7. promovarea deontologiei și a bioeticii, apărarea valorilor democrației, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în comunitatea academică;
8. asigurarea bazei materiale corespunzătoare tuturor acestor activități, precum și a unor condiții de muncă adecvate pentru toți membrii comunității academice.

Art. 12.

Pentru realizarea misiunii și a obiectivelor sale, Universitatea elaborează planuri strategice de dezvoltare instituțională (pe termen lung) și planuri operaționale (pe termen scurt - anual).

CAPITOLUL III. PRINCIPIILE DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE A COMUNITĂȚII UNIVERSITARE DIN UMF IAȘI

Art. 13.

(1) Principiile care fundamentează misiunea, viziunea și activitatea Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași sunt:

1. principiul legalității;
2. principiul autonomiei universitare;
3. principiul libertății academice;
4. principiul răspunderii publice;
5. principiul transparenței;
6. principiul asigurării calității;
7. principiul echității;
8. principiul eficienței manageriale și financiare;
9. principiul descentralizării, în limitele regulamentelor și procedurilor proprii;
10. principiul respectării drepturilor și libertăților studenților și ale personalului academic;
11. principiul centrării educației pe student, ca beneficiar direct al sistemului de învățământ superior;
12. principiul respectării eticii în cercetarea științifică;

13. principiul independenței față de ideologii, religii și doctrine politice;
14. principiul respectării libertății de mobilitate națională și internațională a studenților, cadrelor didactice și cercetătorilor;
15. principiul egalității de șanse pentru toate categoriile sociale, indiferent de vârstă, gen, rasă, etnie, religie, apartenență politică și ideologică;
16. principiul incluziunii sociale;
17. principiul asumării, promovării și păstrării identității naționale și a valorilor culturale ale poporului român;
18. principiul recunoașterii și garantării exprimării identității etnice, culturale, lingvistice și religioase;
19. principiul egalei demnități și egalei măsuri în evaluarea meritelor și conduitelor;
20. principiul corectitudinii și loialității față de instituție și față de fiecare membru al comunității academice;
21. principiul participării studenților în luarea deciziilor;
22. principiul consultării partenerilor sociali în luarea deciziilor;
23. principiul culturii organizaționale.

(2) Toate principiile enumerate produc efecte asupra comunității academice și a spațiului universitar.

(3) În Universitate sunt interzise activitățile care încalcă normele generale de moralitate, așa cum sunt definite în Codul de etică și deontologie profesională universitară și, respectiv, orice acțiuni care pot pune în pericol sănătatea și integritatea fizică sau psihică a studenților, personalului didactic, didactic auxiliar și administrativ, violența psihologică (bullying).

Sunt interzise, de asemenea, activitățile de natură partinică și prozelitism religios; schimbul de opinii cu caracter doctrinar sau dogmatic, activitățile de cult, precum și dialogul teologic nu pot fi considerate prozelitism religios.

Art. 14.

Universitatea funcționează pe baza autonomiei universitare și a libertății academice, garantate de Constituție, de lege și de celelalte acte normative incidente în domeniu.

III.1. Autonomia universitară

Art. 15.

(1) Autonomia universitară reprezintă o modalitate specifică de autoconducere prin care comunitatea universitară are dreptul să își stabilească misiunea, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea, și să gestioneze resursele materiale și umane, menite a susține și realiza guvernanta universitară, pe baza drepturilor stipulate în acte normative.

(2) În spațiul universitar, autonomia se manifestă prin competențe și atribuții specifice, stabilite prin norme interne și exercitate la nivelul compartimentelor academice și administrative existente în cadrul departamentelor, facultăților și a celorlalte structuri ale Universității.

Art. 16.

(1) Autonomia universitară este fundamentată pe respectarea legislației în vigoare și asigurarea condițiilor de deplină transparență decizională.

(2) Autonomia universitară se exercită prin asumarea responsabilității organismelor colective decizionale numai cu condiția asumării răspunderii publice.

Art. 17.

Autonomia organizatorică și funcțională

(1) Autonomia organizării structurilor Universității, cu respectarea legislației în vigoare, se materializează prin dreptul de:

- a. stabilire și reorganizare a structurilor interne ale Universității;
 - b. alegere, prin vot secret, a persoanelor care ocupă funcțiile de conducere și/sau care fac parte din structurile de conducere, stabilite prin lege și prin Carta universitară;
 - c. elaborare a reglementărilor proprii (regulamente, metodologii, proceduri, norme interne);
 - d. stabilire a elementelor de identitate vizuală;
 - e. înființare de fundații, asociații și societăți comerciale conform legii.
- (2) Autonomia funcțională a Universității, cu respectarea legislației în vigoare, se concretizează în dreptul de:
- a. stabilire a programelor de studiu (înființare, desființare, cifre de școlarizare, politici și criterii de admitere);
 - b. stabilire, împreună cu Ministerul Educației și alte autorități naționale și internaționale, a domeniilor în care se utilizează diplomele și certificatele proprii;
 - c. realizare a statelor de funcții în raport cu prevederile planurilor de învățământ și cu resursele umane și financiare existente și estimate;
 - d. selectare, promovare și salarizare a personalului didactic și de cercetare, și de acordare a titlurilor didactice, științifice și onorifice;
 - e. selectare, promovare și salarizare a personalului didactic auxiliar și a personalului administrativ;
 - f. inițiere și dezvoltare de cooperări, parteneriate și schimburi naționale și internaționale;
 - g. înființare și funcționare a editurii proprii;
 - h. publicare de reviste și/sau orice tip de material didactic și de cercetare și de a dispune de aceste publicații;
 - i. reglementare și evaluare a performanțelor profesionale și a conduitei membrilor comunității universitare;
 - j. organizare și control a serviciilor economico-administrative;
 - k. soluționare a problemelor sociale ale comunității universitare;
 - l. inițiere și realizare, cu aprobarea Senatului, a oricărei alte activități, în acord cu prevederile legale naționale și internaționale.

Art. 18.

Autonomia didactică și științifică

(1) Autonomia didactică a Universității, cu respectarea legislației în vigoare, se concretizează în dreptul de:

- a. organizare a concursului de admitere și a examenului de finalizare a studiilor, pentru orice formă de învățământ pentru care UMF Iași are acreditare/autorizare provizorie;
- b. organizare, desfășurare și perfecționare a procesului de învățământ, prin: (i) stabilirea planurilor de învățământ (curricula) și programelor analitice (*syllabi*), în acord cu strategiile și standardele naționale și internaționale, (ii) stabilirea modalităților și criteriilor de evaluare a studenților;
- c. organizare de activități de perfecționare și educație continuă;
- d. acordare de burse de studii și de performanță;
- e. accesare a organismelor naționale și internaționale, pentru evaluarea calității academice.

(2) Autonomia științifică a Universității, cu respectarea legislației în vigoare, se concretizează în dreptul de:

- a. stabilire a strategiei de cercetare științifică;
- b. organizare de structuri de cercetare (institute, centre, laboratoare și grupuri de cercetare);
- c. inițiere și desfășurare a programelor de cercetare științifică;
- d. organizare și participare la competițiile pentru obținerea granturilor și contractelor de cercetare;
- e. participare la programe de cercetare naționale și internaționale;

- f. acordare de burse de cercetare;
- g. utilizare a resursele financiare rezultate din activitatea de cercetare pe bază de contract, în conformitate cu necesitățile stabilite;
- h. realizare de publicații științifice;
- i. participare la activitățile organizațiilor științifice naționale și internaționale;
- j. evaluare a activității de cercetare științifică în concordanță cu standardele naționale și internaționale.

Art. 19.

Autonomia financiară și administrativă a Universității, cu respectarea legislației în vigoare, se concretizează în dreptul de:

- a. utilizare și gestionare a bugetului și resurselor financiare de care dispune, conform nevoilor, priorităților și deciziilor proprii;
- b. realizare de venituri prin activitatea educațională, prin cercetarea științifică și alte activități permise de legislație;
- c. atragere de finanțări din diferite surse;
- d. stabilire a condițiilor în care se pot încheia contracte cu instituțiile publice și cu alți operatori economici în vederea organizării unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- e. stabilire a investițiilor;
- f. stabilire a taxelor;
- g. efectuare de operațiuni financiar-bancare cu diferiți parteneri;
- h. preluare de donații și sponsorizări;
- i. acordare de burse din fonduri proprii;
- j. efectuare de plăți;
- k. administrare a spațiului și patrimoniului universitar;
- l. organizare de unități productive și de servicii care aduc profituri financiare sau de alt gen.

Art. 20.

Autonomia decizională a Universității, cu respectarea legislației în vigoare, se concretizează în dreptul de:

- a. a decide, prin organismele proprii, asupra modului de aplicare și respectare a Cartei și a celorlalte norme interne (autonomie jurisdicțională); prerogativele ce decurg din autonomia jurisdicțională nu pot fi delegate altor organisme din afara Universității;
- b. reprezentare în organisme naționale și internaționale, prin rector sau printr-un membru al comunității academice desemnat de către Rector;
- c. a recurge la mijloacele legale de acțiune, în situații de litigiu cu persoane fizice sau juridice; în cazul unor decizii care contravin principiilor autonomiei universitare, Universitatea se adresează organelor competente.

III.2. Libertatea academică

Art. 21.

(1) Libertatea academică se exprimă ca libertate academică individuală și libertate academică instituțională.

(2) Libertatea academică presupune exprimarea liberă a opiniilor educaționale și științifice.

(3) Libertatea academică este garantată de lege și înseamnă:

- a. dreptul de a selecta membrii comunității universitare, în condițiile fixate de lege, Carta universitară și regulamentele proprii;
- b. dreptul de a participa la activitățile de învățământ și de cercetare avansată;

- c. dreptul de a dobândi, dezvolta și transmite către comunitatea academică a UMF Iași cunoștințe, abilități/competențe și aptitudini prin cercetare, dezbateri, predare, lectură, scris;
- d. dreptul de a alege subiectele de cercetare și de studiu, cu respectarea normelor de etică, a codurilor deontologice specifice, a principiilor financiare, stabilind metodologia de cercetare și modul de valorificare a rezultatelor;
- e. dreptul de a propune înființarea/desființarea unor programe de studiu în limba română sau alte limbi de circulație internațională, în condițiile fixate de lege, Carta universitară și regulamentele proprii și în acord cu standardele de acreditare și de funcționare.

III.3. Răspunderea publică

Art. 22.

(1) Răspunderea publică presupune:

- a. respectarea legislației în vigoare, a Cartei universitare și a politicilor naționale și europene din domeniul educației și cercetării specifice învățământului superior;
- b. aplicarea și respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la asigurarea și evaluarea calității în învățământul superior;
- c. respectarea politicilor de echitate și etică universitară, cuprinse în Codul de etică și deontologie profesională;
- d. asigurarea eficienței manageriale, a utilizării resurselor și a cheltuirii fondurilor din surse publice, conform contractului instituțional;
- e. asigurarea transparenței tuturor deciziilor și activităților care implică Universitatea;
- f. respectarea libertății academice a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, precum și a drepturilor și libertăților studenților.

(2) Nerespectarea obligațiilor cuprinse în conceptul de răspundere publică este constatată de Consiliul de etică și management universitar, conform Legii învățământului superior.

III.4. Transparența decizională

Art. 23.

Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații publice, asigurând o informare consistentă și corectă, în limitele legii.

CAPITOLUL IV. ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA UNIVERSITĂȚII

IV.1. Comunitatea universitară

Art. 24

(1) Comunitatea universitară este deschisă și nu face discriminare între cetățenii români și cetățenii altor state, din spațiul UE și non-UE.

(2) Intrarea în comunitatea universitară se face, potrivit legii, prin concurs.

(3) Criteriile fundamentale ale apartenenței și promovării în comunitatea universitară sunt competența profesională, integritatea morală și loialitatea față de Universitate.

(4) Păstrarea calității de membru al comunității universitare este condiționată de respectarea legislației României, Cartei universitare și regulamentelor proprii, precum și de îndeplinirea îndatoririlor fundamentale, de reprezentarea corectă a intereselor și apărarea prestigiului Universității. Desfășurarea unor activități care se dovedesc că aduc prejudicii grave instituției este incompatibilă cu calitatea de membru al comunității universitare.

(5) Studenții admiși și înmatriculați la un program de studii universitare (licență, masterat, doctorat) și postuniversitare (rezidențiat, post-doctorat) sunt parteneri ai Universității și membri egali ai comunității universitare, cu drepturi și obligații conform Codului drepturilor și obligațiilor studenților și regulamentelor proprii.

Art. 25.

(1) Universitatea omagiază și recunoaște contribuția unor personalități, din țară și din străinătate, la viața științifică și culturală a lumii contemporane, prin acordarea titlurilor onorifice de *Doctor Honoris Causa*, *Profesor Emerit* și *Profesor onorific al Senatului*.

(2) Universitatea poate conferi diplome, medalii și distincții membrilor comunității universitare, personalităților științifice, culturale și ale mediului socio-economic și instituțiilor care au contribuit la dezvoltarea învățământului din România și au adus o contribuție deosebită la creșterea prestigiului Universității.

(3) Titlurile, diplomele, medaliile și distincțiile menționate la alin. (1) și (2) se acordă în conformitate cu Regulamentul privind acordarea titlurilor și distincțiilor onorifice, aprobat de către Senatul universitar.

Art. 26.

(1) Selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului didactic intră în răspunderea directorului de departament/directorului școlii doctorale sau a decanului, cu avizul Consiliului de Administrație și aprobarea Senatului universitar. Angajarea se realizează doar pe baza concursului organizat de Universitate, în conformitate cu prevederile Legii învățământului superior și reglementărilor specifice elaborate de Ministerul Educației, pentru posturile didactice și de cercetare, și în conformitate cu prevederile Codului muncii, pentru posturile didactice și de cercetare auxiliare și pentru posturile administrative.

(2) Protecția drepturilor salariaților este asigurată și garantată de Universitate prin structuri specifice, și include: protecția muncii, drepturile de personal și drepturile de proprietate intelectuală asupra creației științifice, culturale sau artistice.

(3) Pe toată durata programului de lucru, personalul salarizat al Universității este obligat să respecte normele de conduită definite în Codul de etică și deontologie profesională, Regulamentul intern și Regulamentul de organizare și funcționare a Universității.

IV.2. Activitatea didactică

Art. 27.

Activitățile educaționale de formare inițială și continuă se realizează pe baza principiilor și metodologiilor didactice actuale, urmărind integrarea în comunitatea europeană, cu respectarea Declarației de la Bologna și a altor reglementări specifice care vizează armonizarea cu învățământul superior medical european, prin abilitățile generale și specifice, curricula de bază, sistemul european de credite transferabile, evaluarea periodică și performanță, controlul și asigurarea calității educației.

Art. 28.

(1) Activitatea didactică se organizează sub forma învățământului cu frecvență și se desfășoară în limba română și în limbi de circulație internațională (engleză și franceză), în programe de studii acreditate/autorizate provizoriu sau alte tipuri de activități didactice, conform reglementărilor legale.

(2) Programele de studii organizate de către Universitate sunt de nivel universitar și postuniversitar, în regim gratuit, cu finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă.

(3) Programele de studii universitare pot fi organizate în unul dintre următoarele moduri: exclusiv de către universitate, în comun de către Universitate și una/mai multe instituții de învățământ superior (integrat) și în consorțiu pentru învățământ dual.

Art. 29.

(1) Programele de studii universitare sunt organizate pe patru cicluri: ciclul scurt - studii universitare de scurtă durată; ciclul I - studii universitare de licență; ciclul II - studii universitare de masterat; ciclul III - studii universitare de doctorat.

(2) Fiecare ciclu de studii este distinct ca admitere, durată, organizare, conținut, absolvire, finanțare și cofinanțare, în concordanță cu reglementările din Uniunea Europeană.

(3) Organizarea fiecărui ciclu de studii (admitere la programe de studii, contracte de studii, modalități de evaluare a studenților, examene de finalizare a studiilor, diplome și alte acte de studii) și stabilirea conținutului său (plan de învățământ, programe analitice, competențe și abilități generale și de specialitate) sunt responsabilitatea Universității, cu respectarea legislației în vigoare.

(4) În cadrul studiilor universitare se aplică Sistemul european de credite de studii transferabile (ECTS) intra- și interuniversitare (interne, externe) care permite mobilitatea studenților.

Art. 30.

(1) Studiile universitare de licență sunt organizate conform legislației în vigoare, pe specializări reglementate sectorial și general, prin norme speciale, în Uniunea Europeană.

(2) Pentru specializările medicină, medicină dentară și farmacie - profesii reglementate în UE prin norme speciale - ciclul I și II sunt oferite comasat, într-un program de studii universitare cu frecvență, cu o durată de 6 ani pentru specializările de medicină și medicină dentară, respectiv 5 ani pentru specializarea farmacie. Diplomele obținute sunt de drept echivalente cu diplomele de master. Studiile de masterat efectuate după absolvirea specializărilor medicină, medicină dentară sau farmacie asigură obținerea unor competențe profesionale complementare.

(3) Specializarea bioinginerie este reglementată general și se supune procesului Bologna.

Art. 31.

Studiile universitare de masterat și doctorat sunt organizate și se desfășoară conform prevederilor regulamentelor proprii, realizate în conformitate cu prevederile legislative în vigoare.

Art. 32.

(1) Studiile postuniversitare includ: programe postdoctorale de cercetare avansată, programe de rezidențiat, programe de formare și dezvoltare profesională continuă.

(2) Programele postdoctorale de cercetare avansată sunt programe destinate persoanelor care au obținut o diplomă de doctor în științe cu cel mult 5 ani înainte de admiterea în programul postdoctoral, au o durată de minimum un an și se desfășoară în cadrul unei școli doctorale pe baza planului de cercetare propus de cercetătorul postdoctoral și aprobat de școala doctorală.

(3) Programele de rezidențiat reprezintă forme specifice de învățământ postuniversitar pentru absolvenții licențiați ai programelor de studii medicină, medicină dentară și farmacie, care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

Programele de rezidențiat sunt coordonate de către Departamentul de pregătire în rezidențiat, subordonat direct conducerii Universității și condus de către un prorector cu atribuții specifice.

(4) Programele de formare și dezvoltare profesională continuă includ cursuri de educație medicală/farmaceutică continuă și cursuri pentru obținerea atestatelor de studii complementare.

Art. 33.

(1) Planurile de învățământ (*curricula*) sunt elaborate în concordanță cu standardele naționale și europene și vizează dobândirea cunoștințelor definitorii pentru domeniul de studiu. Planurile de

învățământ includ, după categoria formativă, discipline fundamentale, de domeniu, de specialitate și complementare, iar după categoria opționalitate, discipline obligatorii, opționale și facultative.

(2) Pentru studiile universitare de licență și master, planurile de învățământ se elaborează de către Biroul Consiliu al Facultății, la propunerea Departamentelor și a Biroului de Reformă Curriculară, se avizează în Consiliul Facultății și se aprobă de către Senatul Universității.

(3) Pentru studiile universitare de doctorat, planurile de învățământ sunt realizate de Consiliul Școlii Doctorale, prin consultare cu conducătorii de doctorat.

(4) Pentru studiile universitare de licență și master, programele analitice (*syllabi*) se elaborează de către coordonatorii de activitate didactică, după consultarea tuturor cadrelor didactice de predare. Pentru studiile universitare de doctorat, programele analitice se elaborează de Consiliul Școlii Doctorale, prin consultare cu coordonatorii direcțiilor de curs/studiu.

(5) Programele analitice sunt armonizate între direcțiile de curs/studiu, prin activitatea Biroului de reformă curriculară, și sunt actualizate și diversificate permanent în raport cu progresele științifice și necesitățile asistenței medicale, respectând standardele naționale și internaționale.

(6) Planurile de învățământ sunt evaluate periodic, iar programele analitice sunt revizuite anual, inclusiv prin consultarea studenților și absolvenților, a unor specialiști din rândul angajatorilor, organizațiilor profesionale și altor facultăți/instituții.

(7) Studenții sunt implicați în luarea deciziilor cu privire la organizarea și desfășurarea proceselor de învățare, predare și evaluare.

Art. 34.

Eficiența activității didactice este monitorizată permanent prin instrumentele managementului calității și este susținută prin optimizarea administrării resurselor, asigurarea suportului material, în vederea pregătirii teoretice și practice a studenților.

Art. 35.

Funcțiile didactice în Universitate sunt următoarele: asistent universitar, șef de lucrări/lector universitar, conferențiar universitar și profesor universitar.

Art. 36.

Funcțiile didactice auxiliare din Universitate sunt următoarele: laborant, tehnician, bibliotecar, secretar, administrator financiar, administrator de patrimoniu. În universitate pot exista și alte funcții didactice auxiliare, în conformitate cu Nomenclatorul general, elaborat de Ministerul Educației și Ministerul Muncii.

Art. 37.

Posturile didactice vacante din Universitate se ocupă prin concurs public sau prin examen de promovare, în conformitate cu prevederile legale, în baza Metodologiei-cadru, aprobată prin hotărâre a Guvernului, și a metodologiei proprii a Universității.

Art. 38.

(1) Personalul didactic și de cercetare se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani. La cererea cadrului didactic, se poate menține statutul de titular până la finalul anului universitar în care împlinește vârsta de pensionare.

(2) Senatul universitar, în baza criteriilor de performanță profesională și a situației financiare, poate decide continuarea activității unui cadru didactic sau de cercetare, după pensionare, în baza unui contract pe perioadă determinată de un an, cu posibilitatea de prelungire anuală, fără limită de vârstă.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care Universitatea nu poate acoperi normele cu titulari, poate hotărî menținerea calității de titular în învățământ și/sau în cercetare, cu toate

drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate, pe baza evaluării anuale a performanțelor academice, după o metodologie stabilită de Senatul universitar.

(4) Senatul universitar decide conferirea titlului onorific de profesor emerit, pentru excelență didactică și de cercetare, cadrelor didactice care au atins vârsta de pensionare.

IV.3. Activitatea de cercetare, dezvoltare și inovare

Art. 39.

(1) Activitatea de cercetare, dezvoltare și inovare se organizează și funcționează pe baza legislației naționale și a politicilor și programelor Uniunii Europene în domeniu.

(2) Cercetarea științifică este organizată și se realizează în structurile academice ale Universității respectând principiile specifice domeniului biomedical și farmaceutic, pe baza ofertelor autorităților specifice și organismelor consultative în domeniu, a programelor de cercetare postdoctorală, a altor tipuri de programe și a planurilor interne ale Facultăților.

Art. 40.

Obiectivele generale ale activității de cercetare științifică sunt:

- a. creșterea performanței în cercetarea științifică, creșterea vizibilității UMF “Grigore T. Popa” din Iași la nivel național și internațional;
- b. stabilirea unor parteneriate de cercetare pe termen lung, la nivel național și internațional;
- c. antrenarea/implicarea semnificativă a resursei umane de cercetare tinere (studenți, masteranzi, doctoranzi, cercetători postdoctorali);
- d. identificarea și asigurarea resurselor de finanțare pentru proiectele de cercetare ale UMF “Grigore T. Popa” din Iași.

Art. 41.

Cercetarea științifică cuprinde activități de:

- a. cercetare fundamentală;
- b. cercetare translațională;
- c. cercetare clinică;
- d. cercetare aplicativă;
- e. cercetare de dezvoltare tehnologică;
- f. proiectare de produse, servicii, tehnologii, sisteme de producție și comercializare etc.;
- g. consultanță, asistență tehnică, verificare de proiecte și expertizare în domeniul tehnic, tehnologic, medical și biomedical, managerial, financiar-contabil, comercial etc.;
- h. transfer tehnologic asigurat pe diferite căi: formare continuă și postuniversitară, vânzări de brevete de invenție, conferințe, expoziții, demonstrații, publicații originale, alte modalități.

Art. 42.

Prin asumarea, ca misiune, a cercetării avansate, Universitatea are obligația să înființeze structuri tehnico-administrative care să faciliteze managementul activităților de cercetare și a proiectelor de cercetare-dezvoltare derulate de personalul instituției de învățământ superior. Aceste structuri deserveșc și răspund cerințelor personalului implicat în cercetare.

Art. 43.

La finalul fiecărui an bugetar, conducerea Universității prezintă Senatului universitar un raport referitor la activitatea de cercetare, dezvoltare și inovare, la modul în care a fost cheltuită regia pentru granturile și contractele de cercetare, precum și informații privind fondurile de cercetare și fondurile aferente proiectelor finanțate prin programe naționale și internaționale, derulate de către Universitate.

Art. 44.

(1) Funcțiile de cercetare din Universitate sunt: asistent de cercetare, cercetător științific, cercetător științific gradul III, cercetător științific gradul II și cercetător științific gradul I.

(2) Echivalența funcțiilor de cercetare cu funcțiile didactice operează în ambele sensuri și se realizează numai prin hotărâre de Senat, astfel: cercetător științific se echivalează cu asistent universitar, numai pentru persoanele care dețin o diplomă de doctor; cercetător științific gradul III se echivalează cu lector universitar/șef de lucrări; cercetător științific gradul II se echivalează cu conferențiar universitar; cercetător științific gradul I se echivalează cu profesor universitar.

(3) Funcțiile de cercetare auxiliare din Universitate sunt următoarele: laborant, tehnician.

Art. 45.

Posturile de cercetare vacante din Universitate se ocupă prin concurs public sau prin examen de promovare, în conformitate cu prevederile legale, în baza Metodologiei-cadru, aprobată prin hotărâre a Guvernului, și a metodologiei proprii a Universității.

Art. 46.

(1) Personalul de cercetare se pensionează conform reglementărilor în vigoare din Legea învățământului superior.

(2) Menținerea calității de titular, după împlinirea vârstei de pensionare, cu drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate, se realizează conform reglementărilor în vigoare din Legea învățământului superior și a metodologiei proprii.

IV.4. Activitatea medicală

Art. 47.

(1) Personalul didactic (pe perioadă nedeterminată și determinată) beneficiază de integrare clinică în unitățile și instituțiile din subordinea, coordonarea sau aflate sub autoritatea Ministerului Sănătății, în unitățile medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în unitățile și instituțiile medicale din subordinea autorităților administrației publice locale, și în unitățile sanitare aparținând instituțiilor de învățământ superior de medicină și farmacie acreditate, precum și în spitale și cabinete private.

(2) Personalul didactic (pe perioadă nedeterminată și determinată) care beneficiază de integrare clinică desfășoară activitatea didactică în respectivele unități sanitare cu suprapunerea programului de muncă.

(3) Funcția de șef de secție, șef de laborator și șef de serviciu medical este compatibilă cu funcția de cadru didactic universitar și cu funcțiile de conducere în domeniul didactic.

Art. 48.

(1) UMF Iași este for metodologic pentru unitățile medicale din Regiunea de Nord-Est a României.

(2) Membrii comunității universitare pot face parte din Comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății.

IV.5. Norma universitară și stările de funcții

Art. 49.

Norma universitară cuprinde:

- a. norma didactică;
- b. norma de cercetare.

Art. 50.

(1) Norma didactică poate cuprinde:

- a. activități de predare: curs;
 - b. activități aplicative: seminar, proiect, lucrări practice și de laborator, practică;
 - c. îndrumarea elaborării lucrărilor de licență;
 - d. îndrumarea elaborării disertațiilor de master;
 - e. îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
 - f. alte activități didactice, practice și de cercetare științifică înscrise în planurile de învățământ;
 - g. activități de evaluare;
 - h. tutorat, consultații, îndrumarea cercurilor științifice studentești, precum și îndrumarea și consilierea studenților în cadrul mobilităților; îndrumare/coordonare studenți ca și tutore de an;
 - i. activități de elaborare a materialelor didactice și crearea de conținut digital pentru disciplinele din domeniul de specializare;
 - j. participarea la consilii și în comisii în interesul învățământului;
 - k. participarea în comisii specifice derulării activităților din cadrul departamentului, școlii doctorale, facultății, IOSUD sau Universității;
 - l. alte activități profesionale în domeniul științific de competență.
- (2) Norma de cercetare poate cuprinde:
- a. activități de cercetare științifică specifică domeniului de specializare;
 - b. activități specifice pentru depunerea de granturi în competiții interne, naționale și internaționale sau în colaborare cu mediul privat;
 - c. activități de transfer tehnologic și științific;
 - d. activități de publicare a rezultatelor obținute în urma cercetării științifice/didactice.
- (3) Norma didactică săptămânală se cuantifică în ore convenționale.
- (4) Norma didactică se stabilește conform planului de învățământ și se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada semestrului universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabilește prin împărțirea numărului de ore convenționale din fișa individuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învățământ pentru activitatea didactică de predare și de seminar din întregul an universitar.
- (5) Norma didactică nu poate depăși 16 ore convenționale pe săptămână.
- (6) Activitățile didactice care exced norma didactică stabilită sunt remunerate în regim de plată cu ora. Un cadru didactic poate susține maximum două norme didactice în regim de plată cu ora.

Art. 51.

- (1) În departamente, școli doctorale, unități sau centre de cercetare poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.
- (2) Personalul de cercetare din Universitate desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului sau a Școlii Doctorale.

Art. 52.

Personalul didactic auxiliar și administrativ desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului.

Art. 53.

- (1) Personalul care exercită o funcție de conducere în cadrul Universității sau de îndrumare și control în cadrul Ministerului Educației poate beneficia de o reducere a normei didactice de cel mult 50%, cu aprobarea Senatului universitar. Personalul didactic care beneficiază de reducere de normă nu poate susține ore didactice în regim de cumul sau plata cu ora.
- (2) Cadrele didactice, care sunt alese sau numite în instituțiile publice ale statului sau desfășoară activități specifice funcției publice în ministere ori în alte organe de specialitate ale statului, pot desfășura activități didactice și de cercetare aferente unei norme didactice.

Art. 54.

(1) Susținerea de către personalul titular de activități de predare și cercetare în alte instituții de învățământ superior sau de cercetare se poate face doar cu acordul scris al Senatului universitar.

(2) Activitățile de cercetare pe bază de contract sunt remunerate conform legii și prevederilor contractuale. Contractul de cercetare stabilește atât modalitatea de plată efectivă, cât și cuantumurile.

(3) Profesorii și conferențiarilor titulari sau directorii de granturi care timp de 6 ani consecutivi au derulat granturi de cercetare și au funcționat în cadrul Universității pot beneficia de an sabatic. Pe perioada anului sabatic, aceștia beneficiază de până la un salariu de bază, cu aprobarea Senatului universitar, și își păstrează calitatea de titular, dar sunt scutiți de efectuarea activităților din fișa postului.

Art. 55.

(1) Statele de funcții ale personalului didactic și de cercetare se întocmesc anual, prin stabilirea de norme universitare, înainte de începerea fiecărui an universitar și nu se pot modifica în timpul anului universitar.

(2) Funcțiile didactice și numărul posturilor se stabilesc ținând seama de: a) planurile de învățământ; b) formațiunile de studiu; c) normele universitare.

(3) În statul de funcții sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile didactice și de cercetare ocupate sau vacante, specificându-se funcțiile didactice și de cercetare corespunzătoare și numărul săptămânal de ore convenționale repartizate pe activități de predare, de seminar, lucrări practice sau de laborator, îndrumare de proiecte, îndrumare a studenților și a studenților - doctoranzi, practică de specialitate, de cercetare și activități echivalente acestora, la disciplinele din planul de învățământ.

(4) Statele de funcții se întocmesc la nivelul departamentelor, prin consultarea membrilor acestora, ca urmare a precizării sarcinilor didactice și de cercetare de către consiliul facultății. Statele de funcții se elaborează pe baza notelor de comandă emise de decanii facultăților. La departamentele cu discipline la mai multe facultăți, statele de funcții se completează pe baza notelor de comandă, avizate de conducerea Universității.

(5) Statul de funcții al personalului didactic și de cercetare se avizează de către consiliul facultății, de către Rector și se aprobă de Senatul universitar.

Art. 56.

Numărul posturilor pentru personalul didactic și de cercetare auxiliar se stabilește de Senatul universitar, în funcție de bugetul și specificul activităților universității.

IV.6. Evaluarea și asigurarea calității

Art. 57.

(1) UMF Iași are definit și implementat sistemul de evaluare a calității, prin Regulamentul de evaluare și asigurare a calității. Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității, numită prin decizia Rectorului, este responsabilă pentru implementarea acestui sistem conform regulamentului propriu.

(2) Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității elaborează anual un raport, care include și propuneri concrete pentru optimizarea activităților analizate. Acest raport, validat de către Senat, este document public, disponibil tuturor persoanelor interesate și reprezintă o precondiție obligatorie pentru orice demers de obținere a finanțării de bază sau complementare a Universității și o premisă de evaluare externă și certificare a calității de către agenții specializate.

IV.7. Parteneriate și relații de colaborare

Art. 58.

(1) Universitatea promovează parteneriatul și relațiile de colaborare în domeniul educației și

cercetării științifice cu instituții de învățământ superior și de cercetare din România și din străinătate, reglementate prin acorduri de colaborare/parteneriat.

(2) Parteneriatul se poate materializa sub forma: mobilităților academice ale studenților și cadrelor didactice, doctoratelor și masteratelor în cotutelă, a programelor de master și doctorat comune, a activității de pregătire pentru unele module aferente programei de pregătire de rezidențiat, precum și prin orice fel de colaborare științifică la nivel individual sau instituțional.

IV.8. Structuri organizatorice

Art. 59.

(1) Universitatea cuprinde următoarele structuri organizatorice: facultăți, departamente și structuri departamentale, institute, centre sau laboratoare de cercetare, școli doctorale, direcția generală administrativă și alte structuri prevăzute de lege.

(2) Universitatea poate înființa, cu aprobarea Senatului, pentru o perioadă determinată și în cadrul unor proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, cu autonomie, statut propriu și funcționare pe principiul autofinanțării.

Art. 60.

În scopul realizării unui management de performanță, stabilirea și funcționarea structurii organizatorice a Universității se bazează pe următoarele principii:

1. separarea direcțiilor, academice și administrative, în organigramă, pentru a permite un management flexibil al Universității;
2. unicitatea în conducere, conform căruia un compartiment, serviciu sau o persoană trebuie să aibă un singur șef ierarhic direct;
3. utilizarea eficientă a resurselor umane;
4. delegarea temporară de autoritate, prin decizii, a funcțiilor de conducere, către persoane desemnate.

Art. 61.

(1) **Facultatea** este unitatea funcțională care elaborează și gestionează programele de studii și corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor.

(2) Facultățile se înființează, se organizează sau se desființează la propunerea Consiliului de Administrație, cu aprobarea Senatului universitar, prin hotărâre a Guvernului privind structura instituțiilor de învățământ superior, inițiată anual de Ministerul Educației.

(3) Facultatea poate avea în componență una sau mai multe specializări.

(4) Facultățile se individualizează prin condiții de admitere și absolvire, prin programe de studii și durata studiilor, prin domenii de specializare.

(5) Facultatea poate include unul sau mai multe departamente.

(6) Facultatea își desfășoară activitatea didactică și de cercetare respectând normele legale în vigoare.

Art. 62.

(1) **Departamentul** este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate. Departamentul poate reuni personal din facultăți diferite, fiind o structură subordonată Universității sau, după caz, din aceeași Facultate – fiind, atunci, subordonat Facultății.

(2) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a Senatului universitar, la propunerea consiliului facultății/facultăților în care funcționează, cu avizul Consiliului de Administrație.

(3) Școala doctorală este echivalentul unui departament.

- (4) Departamentul organizează și coordonează activitatea de învățământ și cercetare științifică în domenii academice specifice, reunind personal didactic și, după caz, personal de cercetare, titular.
- (5) Departamentul este format din cadre didactice care aparțin unor direcții de curs/studiu diferite, reunite prin aspecte comune profesionale și științifice.

Art. 63.

- (1) Direcția de curs/studiu este o structură funcțională a departamentului.
- (2) Direcțiile de curs/studiu sunt conduse de către coordonatorii de activitate didactică, direct subordonați directorului de departament.
- (3) Coordonatorul de activitate didactică este numit/revocat de Rector, la propunerea Decanului.

Art. 64.

- (1) La nivelul Universității, sunt organizate și structuri departamentale pentru gestionarea activităților de cercetare, formare continuă și învățare pe tot parcursul vieții, managementul proiectelor, granturilor și contractelor, a activităților de asigurare a calității, și/sau a altor forme de activitate specifică.
- (2) Structurile departamentale se înființează prin hotărâre a Senatului, la propunerea Rectorului.
- (3) Structurile departamentale sunt entități funcționale în subordinea Rectorului.
- (4) Structurile departamentale pot fi conduse de un director, selectat prin concurs, organizat de Rectorul Universității.

CAPITOLUL V. CONDUCEREA UNIVERSITĂȚII

V.1. Principii generale

Art. 65.

- (1) Managementul academic al Universității este asigurat prin structuri și funcții de conducere.
- (2) Structurile de conducere ale UMF Iași sunt:
- Senatul universitar și Consiliul de Administrație, la nivelul Universității;
 - Consiliul Facultății, la nivelul facultăților;
 - Consiliul departamentului;
 - Consiliul pentru studiile universitare de doctorat;
 - Consiliul Școlii Doctorale.
- (3) Funcțiile de conducere ale Universității sunt:
- rector, prorectori, directorul general administrativ, directorul general adjunct administrativ, la nivelul Universității;
 - decanul, prodecanii, la nivelul facultăților;
 - directorul CSUD, funcție asimilată cu cea de prorector;
 - directorul Consiliului Școlii Doctorale, funcție asimilată cu cea de director de departament;
 - directorul de departament la nivelul departamentelor;
 - directorul de filială (funcție asimilată cu cea de prorector), directorul de extensie universitară (funcție asimilată cu cea de director de departament), în condițiile înființării de filială/extensie universitară.
- (4) Durata unui mandat pentru membrii în structurile de conducere prevăzute la alin. (2) și toate funcțiile de conducere prevăzute la alin. (3) este de 5 ani.
- (5) Funcțiile de conducere prevăzute la alin. (3) nu se cumulează.

Art. 66.

- (1) Funcțiile de conducere prevăzute la art. 65, alin. (3) reprezintă funcții în domeniul didactic a căror desfășurare nu presupune prerogative de putere publică și nu sunt funcții publice de autoritate.

(2) Activitățile specifice din domeniul didactic care se derulează prin intermediul acestora sunt, în principal, următoarele:

- a. îndeplinirea misiunii Universității de a genera și de a transfera cunoaștere către societate;
- b. organizarea derulării programelor de studii al căror element central este asigurarea calității, urmărind dezvoltarea personală, inserția profesională și satisfacerea nevoii de competență a mediului socioeconomic;
- c. organizarea procesului de obținere a calificărilor corelate cu nevoile identificate pe piața muncii;
- d. gestionarea eficientă a activităților de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic;
- e. realizarea și implementarea de proiecte finanțate din surse interne sau externe Universității;
- f. sprijinirea adecvată a membrilor comunității universitare;
- g. derularea de acțiuni privind cooperarea internațională a Universității;
- h. asigurarea libertății academice a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, precum și a drepturilor și libertăților studenților;
- i. respectarea autonomiei universitare, a transparenței deciziilor și activităților, a echității și eticii universitare;
- j. asigurarea și gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea regimului juridic al conflictelor de interese și a legislației în vigoare;
- k. asigurarea, la nivelul Universității, a condițiilor necesare desfășurării activității de cercetare științifică, dezvoltare, inovare și transfer tehnologic, prin creație individuală și colectivă, în domeniul științific precum și valorificarea și diseminarea rezultatelor acestora în vederea producerii, transmiterii și valorificării cunoașterii.

Art. 67.

(1) Procesul de stabilire și de alegere a structurilor și funcțiilor de conducere la nivelul Universității, al facultăților și departamentelor respectă principiul reprezentativității pe facultăți, departamente, secții/linii de predare, programe de studii, raportat la numărul total de cadre didactice titulare/studenți.

V.2. Senatul Universității

Art. 68.

(1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul Universității, asigurând eficiența decizională și reprezentativitatea comunității academice.

(2) Senatul universitar este condus de un Președinte.

Art. 69.

(1) Organizarea și desfășurarea alegerii Senatului universitar sunt stabilite prin Metodologia de organizare și desfășurare a alegerilor la nivelul Universității și Metodologia de organizare a alegerilor studențești pentru reprezentare în organele colegiale de conducere ale Universității. Metodologiile sunt elaborate și aprobate de către Senat cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de data desfășurării alegerilor.

(2) Senatul universitar este compus din 75% personal didactic și de cercetare și din 25% reprezentanți ai studenților. Toți membrii Senatului, fără excepție, sunt stabiliți prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și cercetătorilor titulari, respectiv al tuturor studenților. Senatul universitar are un număr de 55 de membri, dintre care 41 cadre didactice și 14 studenți. Componenta pe facultăți se stabilește prin Metodologia de organizare și desfășurare a alegerilor la nivelul Universității. Fiecare facultate are reprezentanți în Senatul universitar, pe cote-părți

proporțional cu numărul total de cadre didactice titulare, actualizat la începutul anului universitar, înainte de alegeri, conform următorului algoritm de calcul: număr de mandate alocate unei facultăți este egal cu raportul dintre numărul total de cadre didactice cu drept de vot din respectiva facultate și numărul total de cadre didactice cu drept de vot din Universitate, înmulțit cu 41, care reprezintă numărul total de mandate din Senat alocate cadrelor didactice.

(3) Durata unui mandat pentru cadrele didactice membre ale Senatului universitar este de 5 ani, iar pentru studenții membri ai Senatului durata mandatului este de un an, reglementată prin Regulamentul de alegeri al studenților.

(4) Senatul universitar alege, prin vot secret, un președinte care conduce ședințele Senatului și reprezintă Senatul în raporturile cu Rectorul și Consiliul de Administrație.

Art. 70.

(1) Președintele Senatului are următoarele atribuții:

- a. reprezintă Senatul în relațiile cu Rectorul și Consiliul de Administrație;
- b. conduce ședințele ordinare și extraordinare ale Senatului;
- c. verifică procesele verbale de ședințe și arhivarea documentelor;
- d. redactează, semnează și asigură comunicarea hotărârilor Senatului către comunitate.

(2) Între președintele Senatului universitar și Rector nu există raporturi de subordonare, relațiile dintre cele două funcții fiind de colaborare.

Art. 71.

(1) Cvorumul necesar pentru ședințele Senatului este de 2/3 din totalul numărului de membri ai Senatului.

(2) Hotărârile Senatului se iau cu 50%+1, din numărul membrilor de drept ai Senatului Universității, prezenți.

(3) Hotărârile, regulamentele și metodologiile aprobate de către Senat sunt obligatorii pentru toți membrii comunității universitare.

Art. 72.

(1) Activitatea Senatului se desfășoară în conformitate cu reglementările legislative în vigoare, cu prevederile Cartei și ale Regulamentelor proprii.

(2) Atribuțiile Senatului universitar sunt următoarele:

- a. aprobă misiunea Universității, la propunerea Rectorului;
- b. garantează libertatea academică și autonomia universitară;
- c. elaborează și adoptă, în urma dezbaterii cu comunitatea universitară, Carta universitară;
- d. aprobă planul strategic multianual de dezvoltare instituțională și planurile operaționale, la propunerea Rectorului;
- e. aprobă, la propunerea Rectorului și cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea și funcționarea Universității, în conformitate cu prevederile Cartei universitare;
- f. aprobă structura anului universitar;
- g. stabilește cuantumul tuturor taxelor de studii și administrative;
- h. aprobă statele de funcții;
- i. aprobă, la propunerea Rectorului, proiectul de buget și execuția bugetară;
- j. aprobă Codul de etică și deontologie universitară;
- k. aprobă procedurile privind asigurarea internă a calității;
- l. adoptă Codul universitar al drepturilor și obligațiilor studentului, cu respectarea prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului aprobat prin ordin al Ministrului Educației;
- m. aprobă, la propunerea Rectorului, metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea Universității, urmărind actualizarea permanentă a acestora în consens cu modificările legislative;
- n. aprobă, la propunerea Rectorului, încheierea de contracte cu instituții publice sau cu

- operatori economici, în vederea organizării unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- o. aprobă, la propunerea Rectorului, asocierea Universității cu alte instituții de învățământ superior sau cu alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
 - p. aprobă, la propunerea Rectorului, modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională ale Universității, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
 - q. încheie contractul de management cu Rectorul;
 - r. controlează activitatea Rectorului și a Consiliului de Administrație prin comisii specializate;
 - s. validează concursurile publice pentru funcțiile din Consiliul de Administrație ;
 - t. aprobă metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
 - u. aprobă, la propunerea Rectorului, sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii și a legislației în vigoare;
 - v. acordă - pe baza regulamentului propriu – titluri onorifice, diplome, medalii și distincții.
- (3) Fundamentarea hotărârilor Senatului și urmărirea îndeplinirii lor se realizează prin activitatea Comisiilor de specialitate (permanente sau temporare) pe probleme specifice.
- (4) Comisiile își desfășoară întotdeauna activitatea pe baza unui regulament propriu.

Art. 73.

- (1) Senatul se întrunește în ședințe ordinare lunare, convocate în scris cu cel puțin trei zile înainte; în cazuri speciale se pot organiza ședințe extraordinare convocate cu minim 24 de ore înainte.
- (2) Senatul poate fi convocat de Președinte, în baza regulamentului propriu, sau la inițiativa Rectorului, a Consiliului de Administrație, sau a unei treimi din membrii Senatului. Pentru probleme studențești, Senatul universitar poate fi convocat la cererea întregului grup al reprezentanților studenților - membri ai Senatului universitar.
- (3) La ședințele Senatului sunt invitați permanenți toți membrii Consiliului de Administrație.
- (4) La ședințele Senatului pot fi invitați alți membri ai comunității universitare sau reprezentanți ai altor entități publice sau private (Sindicate, Colegiul Medicilor, Colegiul Farmaciștilor, Direcția de sănătate publică, Casa de asigurări sociale de sănătate, alte instituții publice sau private).
- (5) Persoanele care ocupă una dintre funcțiile de conducere de prorector, decan, prodecan, director de departament sunt membre în Senatul Universității, dacă au fost alese în această calitate.
- (6) Un membru al Senatului care a lipsit nemotivat la mai mult de trei ședințe pe un an academic va fi considerat din oficiu demisionar și în locul lui va fi ales un nou reprezentant, de către structura care l-a ales.

V.3. Consiliul de Administrație

Art. 74.

- (1) Consiliul de Administrație reprezintă structura de conducere a Universității, care asigură conducerea operativă și aplică deciziile strategice ale Senatului universitar.
- (2) Consiliul de Administrație este format din Rector, Prorectori, Decani, Directorul General Administrativ, Directorul General Adjunct Administrativ și un reprezentant al studenților. Președintele Senatului universitar și Directorul CSUD au calitatea de invitați permanenți la ședințele Consiliului de Administrație. Atunci când este cazul, la solicitarea Rectorului, la ședințele Consiliului de Administrație participă, în calitate de observator, un reprezentant al sindicatului.

Art. 75.

- (1) Consiliul de Administrație este condus de Rectorul Universității.
- (2) Atribuțiile Consiliului de Administrație sunt:
- a. avizează și stabilește în termeni operaționali bugetul instituțional;

- b. avizează execuția bugetară și bilanțul anual;
- c. propune, în cadrul proiectului de buget, nivelul cheltuielilor de protocol aferente activităților curente;
- d. aprobă propunerile de scoatere la concurs a posturilor didactice și de cercetare și a posturilor didactice și de cercetare auxiliare și administrative;
- e. avizează propunerile de programe noi de studii și formulează propuneri către Senatul universitar de lichidare a acelor programe de studii care nu se mai încadrează în misiunea Universității sau care sunt ineficiente academic și financiar;
- f. propune Senatului universitar strategii ale Universității pe termen lung și mediu, precum și politici pe domenii de interes ale Universității;
- g. aprobă operațiunile financiare care depășesc plafonul stabilit de Senat;
- h. aprobă planul anual de achiziții;
- i. stabilește și propune spre aprobare Senatului, anual, structura anului universitar;
- j. realizează demersuri pentru realizarea de consorții și fuziuni cu alte universități și institute de cercetare-dezvoltare, pe care le supune aprobării Senatului universitar;
- k. stabilește și supune aprobării Senatului taxele de studii și administrative;
- l. adoptă planul strategic multianual de dezvoltare instituțională și planurile operaționale propuse de Rector și le supune Senatului universitar spre aprobare;
- m. avizează, la propunerea Rectorului, cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea și funcționarea Universității, pe care le supune aprobării Senatului universitar;
- n. supune aprobării Senatului metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
- o. propune metodologia de întocmire și avizează anual statele de funcții ale personalului didactic și de cercetare, pe care le supune aprobării Senatului universitar;
- p. propune numărul posturilor pentru personalul didactic auxiliar și pentru personalul administrativ, pe care le supune aprobării Senatului universitar;
- q. avizează susținerea de către personalul titular de activități de predare și cercetare în alte instituții de învățământ superior sau de cercetare, pe care o propune Senatului universitar;
- r. avizează criteriile de performanță pentru evaluarea anuală a personalului didactic și de cercetare, pe care le supune aprobării Senatului universitar, precum și a personalului didactic și de cercetare auxiliar și a personalului administrativ;
- s. propune structura și componența Comisiei de Etică și Deontologie Universitară, și o supune aprobării Senatului universitar;
- t. propune Senatului universitar componența nominală a comisiilor de analiză pentru investigarea abaterilor disciplinare săvârșite de către personalul didactic; stabilește componența nominală a comisiilor de analiză pentru investigarea abaterilor disciplinare săvârșite de către personalul didactic-auxiliar și administrativ;
- u. aprobă, cu mandatul Senatului, înființarea sau preluarea institutelor, a centrelor sau laboratoarelor de cercetare-dezvoltare, a unităților de cercetare, sau a altor entități publice sau private de interes pentru dezvoltarea universității;
- v. avizează înființarea, finanțarea și funcționarea, sau desființarea fundațiilor, asociațiilor și societăților comerciale;
- w. aprobă deplasările în străinătate, în interesul serviciului sau interes profesional, ale diverselor categorii de personal al Universității;
- x. aprobă/avizează cererile de întrerupere/reluare studii;
- y. aprobă/avizează cererile de suspendare a contractului individual de muncă pe motiv de concediu maternitate, concediu de studiu, motive personale, an sabatic și alte cazuri;
- z. aprobă zilele libere solicitate pe motive de sărbătoare religioasă pentru studenții altor culte religioase decât cultul creștin-ortodox.

Art. 76.

Hotărârile Consiliului de Administrație se adoptă cu cel puțin 2/3 din numărul total de voturi.

V.4. Rectorul

Art. 77.

(1) Rectorul realizează conducerea executivă a Universității, este ordonatorul de credite și reprezentantul legal al acesteia în relațiile cu terții.

(2) Rectorul respectă și aplică prevederile legislative în vigoare, prevederile Cartei, regulamentele proprii, precum și hotărârile adoptate de Senat.

(3) Rectorul poate delega Prorectorilor atribuțiile sale de reprezentant legal și ordonator de credite, în condițiile legilor în vigoare. În perioada în care lipsește din Universitate, din motive întemeiate, Rectorul desemnează unul dintre Prorectori, care îl înlocuiește.

Art. 78.

(1) Rectorul poate fi desemnat, conform Legii învățământului superior și prevederilor legislative în vigoare, prin una dintre următoarele modalități:

- a. prin concurs public, în baza metodologiei aprobate de Senatul universitar nou-ales;
- b. prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul Universității și al reprezentanților studenților din Senatul universitar și din consiliile facultăților.

(2) Modalitatea de desemnare a Rectorului, pe baza unui concurs public sau prin alegeri, se stabilește cu minimum 3 luni înainte de fiecare desemnare a Rectorului, prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare și al reprezentanților studenților din Senatul universitar și din consiliile facultăților.

(3) Durata mandatului de Rector este de 5 ani. O persoană nu poate ocupa funcția de rector la aceeași instituție de învățământ superior pentru mai mult de două mandate.

(4) În calculul numărului maxim de mandate prevăzut la alin. 3 se iau în considerare și mandatele de 5 ani incomplete, întrerupte în urma demisiei, demiterii sau suspendării.

(5) Rectorul ales este confirmat prin ordin al Ministrului Educației, în termen de 30 de zile de la data validării alegerilor de către Senatul universitar.

(6) Rectorul ales încheie un contract instituțional cu Ministerul Educației și un contract de management cu Senatul Universității. Contractul de management cuprinde criteriile și indicatorii de performanță managerială, drepturile și obligațiile părților.

(7) Rectorul poate demisiona, poate fi demis, revocat sau suspendat, conform Legii învățământului superior.

(8) Rectorul poate fi demis de către Senatul universitar, într-o ședință convocată la inițiativa a cel puțin 1/3 din totalul membrilor Senatului, prin votul direct și secret pentru demitere a 2/3 din numărul total al membrilor Senatului.

(9) Rectorul poate fi revocat de către Ministrul Educației, în condițiile prevăzute în Legea învățământului superior. În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data eliberării din funcție a Rectorului, prin ordin al Ministrului Educației, Senatul universitar are obligația să desemneze un prorector, în calitate de rector interimar, care reprezintă Universitatea și care devine ordonator de credite până la confirmarea unui nou rector de către Ministrul Educației. În termen de 3 luni de la eliberarea din funcția de Rector, Senatul universitar finalizează procedurile de desemnare a unui nou rector, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și trimite spre confirmare Ministrului Educației dosarul privind confirmarea noului Rector.

(10) Rectorul are obligația de a se suspenda din funcție în cazul exercitării unei funcții de membru al Guvernului sau de secretar de stat, pentru perioada exercitării respectivei demnități.

Art. 79.

Rectorul are următoarele atribuții:

- a. propune spre aprobare Senatului universitar misiunea Universității;
- b. realizează managementul și conducerea operativă a Universității;
- c. negociază și semnează contractul instituțional cu Ministerul Educației;
- d. încheie contractul de management cu Senatul universitar;
- e. reprezintă Universitatea în raporturile cu Ministrul Educației, în Consiliul Național al Rectorilor și în organismele internaționale la care Universitatea este afiliată;
- f. propune spre aprobare Senatului universitar structura și reglementările de funcționare ale Universității;
- g. propune spre aprobare Senatului universitar proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;
- h. elaborează și propune spre aprobare Senatului universitar, în vederea validării, Raportul anual al Rectorului privind starea Universității - cel mai târziu în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an;
- i. conduce Consiliul de Administrație;
- j. aplică hotărârile Senatului și ale Consiliului de Administrație;
- k. coordonează activitatea Prorectorilor, Decanilor și a Directorului General Administrativ;
- l. coordonează realizarea Planului strategic de dezvoltare a Universității și elaborează planul operațional anual, urmărind realizarea lui;
- m. propune spre aprobare Senatului universitar încheierea de contracte cu instituții publice sau cu operatori economici, în vederea organizării unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- n. propune spre aprobare Senatului universitar asocierea Universității cu alte instituții de învățământ superior sau cu alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
- o. propune spre aprobare Senatului universitar modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională ale Universității, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
- p. răspunde direct de managementul calității activităților academice și administrative, precum și de certificarea națională sau internațională a Universității;
- q. numește și eliberează din funcție membrii comunității universitare în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și ale Cartei;
- r. organizează concursul pentru ocuparea funcțiilor de Decan și Director CSUD;
- s. dispune înmatriculări și exmatriculări ale studenților;
- t. acordă titlurile onorifice în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și ale Cartei;
- u. îndeplinește alte atribuții stabilite de Senatul universitar, în conformitate cu contractul de management, Carta universitară, reglementările interne ale Universității și legislația în vigoare.

Art. 80.

(1) Raportul anual al Rectorului este făcut public pe site-ul Universității și este transmis tuturor părților interesate.

(2) Raportul Rectorului va conține în mod obligatoriu:

- a. situația financiară a Universității;
- b. situația fiecărui program de studii;
- c. situația personalului Universității;
- d. rezultatele activităților de cercetare;
- e. situația asigurării calității activităților din cadrul Universității;
- f. situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare;
- g. situația posturilor vacante;

- h. situația inserției profesionale a absolvenților din promoțiile precedente;
 - i. analiza implementării planului operațional anual pentru anul calendaristic precedent.
- (3) Raportul anual al Rectorului este o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție fundamentală pentru accesul la finanțările din bugetul public.

V.5. Prorectorii

Art. 81.

- (1) Prorectorii coordonează domeniile de activitate delegate de către Rector.
- (2) Numărul Prorectorilor este 5 - 7 și este decis de către Rector, la începutul fiecărui mandat.
- (3) Domeniile de activitate ale prorectorilor vizează: studiile universitare și postuniversitare; cercetarea, dezvoltarea și inovarea științifică; relațiile internaționale; strategia instituțională, evaluarea academică și relațiile cu organizațiile studentești și sindicale, ONG-uri și comunitatea locală.
- (4) Durata mandatului de Prorector este egală cu durata mandatului Rectorului.
- (5) Atribuțiile Prorectorilor sunt stabilite la nivel general și specific. Atribuțiile generale vizează: propunerea liniilor de strategie instituțională în domeniul de activitate stabilit; coordonarea realizării obiectivelor specifice domeniului de activitate stabilit; coordonarea elaborării regulamentelor specifice; colaborarea în activitatea specifică cu toate structurile Universității. Atribuțiile specifice sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a UMF Iași.
- (6) Prorectorii colaborează cu comisiile de profil (permanente sau temporare) ale Senatului.
- (7) Prorectorii pot demisiona sau pot fi revocați de către Rector, cu informarea Senatului.

V.6. Consiliul Facultății

Art. 82.

- (1) Consiliul Facultății reprezintă organismul decizional și deliberativ al facultății.
- (2) Consiliul Facultății este condus de către Decan.

Art. 83.

- (1) Organizarea și desfășurarea alegerii Consiliului Facultății sunt stabilite prin Metodologia de organizare și desfășurare a alegerilor la nivelul Universității și Metodologia de organizare a alegerilor studentești pentru reprezentare în organele colegiale de conducere ale Universității. Metodologiile sunt elaborate și aprobate de către senat cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de data desfășurării alegerilor.
- (2) Consiliul Facultății este compus din 75% personal didactic și de cercetare și din 25% reprezentanți ai studenților. Toți membrii Consiliului, fără excepție, sunt stabiliți prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și cercetătorilor titulari, respectiv al tuturor studenților. Fiecare departament are reprezentanți în Consiliul Facultății, proporțional cu numărul total de cadre didactice titulare, actualizat în ultimul an al fiecărui mandat, înainte de alegeri.
- (3) Durata unui mandat pentru cadrele didactice membre ale Consiliului Facultății este de 5 ani, iar pentru studenții membri ai Consiliului Facultății durata mandatului este de un an, reglementată prin Regulamentul de alegeri al studenților.

Art. 84.

- (1) Consiliul Facultății se întrunește în ședințe ordinare și extraordinare, în aceleași condiții ca și Senatul.
- (2) Cvorumul necesar pentru ședințele Consiliului Facultății este de 2/3 din totalul numărului de membri ai consiliului.
- (3) Hotărârile Consiliului Facultății se iau cu 50%+1, din numărul membrilor de drept ai Consiliului, prezenți.

Art. 85.

(1) Activitatea Consiliului se desfășoară în conformitate cu reglementările legislative în vigoare, cu prevederile Cartei și ale Regulamentelor proprii.

(2) Atribuțiile Consiliului Facultății sunt următoarele:

- a. aprobă structura, organizarea și funcționarea facultății, la propunerea Decanului;
- b. aprobă programele de studii gestionate de facultate;
- c. aprobă rapoartele anuale ale Decanului privind starea generală a facultății, asigurarea calității și respectarea eticii universitare la nivelul facultății;
- d. aprobă planul strategic de dezvoltare a Facultății, pe o perioadă de 5 ani, în acord cu strategia Universității, precum și planurile operaționale anuale;
- e. propune Senatului universitar înființarea sau desființarea de secții, specializări și programe de studii;
- f. validează planurile de învățământ pe baza propunerilor departamentelor, propune cifrele de școlarizare, formațiunile de studiu;
- g. avizează statele de funcții propuse de către departamente;
- h. asigură organizarea, desfășurarea și validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice sau de cercetare;
- i. propune, discută și avizează acordarea unor recompense sau aplicarea unor penalități, atât pentru cadrele didactice cât și pentru studenți;
- j. propune dosarele cadrelor didactice asociate pentru avizarea Consiliului de Administrație și aprobarea în Senat;
- k. îndeplinește alte atribuții, stabilite prin Carta universitară sau aprobate de Senatul universitar, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Activitatea Consiliului Facultății este susținută prin intermediul Comisiilor de specialitate (permanente sau temporare) pe probleme specifice, organizate în concordanță cu comisiile de specialitate ale Senatului.

(4) Comisiile își desfășoară întotdeauna activitatea pe baza unui regulament propriu.

(5) La ședințele Consiliului Facultății pot fi invitați Rectorul, Prorectorii, alte cadre didactice și de cercetare din universitate, reprezentanți ai Sindicatelor și /sau alte instituții publice sau private.

Art. 86.

(1) Consiliul Facultății se întrunește în ședințe ordinare, convocate în scris cu cel puțin trei zile înainte; în cazuri speciale se pot organiza ședințe extraordinare convocate de către Decan sau la solicitarea unei treimi din membrii Consiliului.

(2) Un membru al Consiliului care a lipsit nemotivat la mai mult de trei ședințe pe un an academic, va fi considerat din oficiu demisionar și în locul lui va fi ales un nou reprezentant, de către structura care l-a ales.

Art. 87.

(1) În intervalul dintre ședințele ordinare sau extraordinare ale Consiliului, activitățile curente și executive sunt coordonate de către Decan și Prodecani, care se întrunesc în cadrul Biroului consiliu al facultății, cel puțin săptămânal și iau decizii de punere în aplicare a hotărârilor Consiliului.

(2) Biroul consiliu al facultății este condus de către Decan.

V.7. Decanul

Art. 88.

(1) Decanul reprezintă facultatea și răspunde de managementul și conducerea facultății.

(2) Decanul este subordonat Rectorului. Decanul aplică hotărârile Rectorului, Senatului, Consiliului de Administrație și ale Consiliului Facultății.

(3) Decanul conduce ședințele Consiliului Facultății.

(4) Decanul prezintă anual Consiliului un raport privind starea facultății, care devine parte integrantă din raportul anual al rectorului.

Art. 89.

(1) Decanul este selectat prin concurs public organizat de către Rector.

(2) Metodologia de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de Decan se aprobă de Senatul universitar, conform reglementărilor legislative în vigoare.

(3) La concursul pentru ocuparea funcției de Decan poate participa orice persoană din cadrul universității sau din orice facultate de profil din țară sau din străinătate, care a obținut avizul de participare la concurs din partea Consiliului Facultății, cu votul majorității simple.

(4) Consiliul Facultății are obligația de a aviza cel puțin doi candidați care îndeplinesc condițiile legale și condițiile prevăzute în Metodologia de concurs.

(5) Durata mandatului de Decan este de 5 ani.

(6) Decanul poate demisiona sau poate fi revocat din funcție de către Rector, cu informarea Senatului.

Art. 90.

Decanul are următoarele atribuții:

a. asigură managementul facultății;

b. conduce ședințele Consiliului Facultății;

c. conduce activitatea curentă a facultății;

d. prezintă anual un raport despre starea facultății;

e. avizează transferul studenților de la o facultate la alta;

f. aprobă transferurile de la o specializare la alta în cadrul facultății;

g. avizează planul de achiziții anual al facultății;

h. propune Consiliului Facultății înmatriculări, reînmatriculări, prelungiri de școlarizare și exmatriculări;

i. aprobă programul orar și calendarul sesiunilor de examene;

j. propune gratificații și sancțiuni în condițiile legii;

k. semnează acordurile încheiate cu alte facultăți, matricolele, diplomele și atestatele;

l. răspunde de selecția, evaluarea periodică, formarea, promovarea personalului din facultate;

m. delegă atribuții prodecanilor, în condițiile legii;

n. îndeplinește și alte atribuții stabilite de Rector și de structurile de conducere de la nivelul Universității/facultății.

V.8. Prodecanii

Art. 91.

(1) Prodecanii sunt desemnați de către Decan și validați de către Senat.

(2) Numărul prodecanilor este stabilit de către Senat prin regula: o poziție de prodecan pentru maximum 1.000 de studenți. Pentru facultățile cu mai puțin de 1.000 de studenți, există un singur Prodecan.

(3) Durata mandatului de Prodecan este egală cu durata mandatului de Decan.

(4) Atribuțiile prodecanilor sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a UMF Iași și vizează conducerea curentă a diferitelor domenii specifice pentru activitatea facultății.

(6) Prodecanii colaborează cu comisiile de profil (permanente sau temporare) ale Consiliului Facultății.

(5) Prodecanii pot demisiona sau pot fi revocați de către Decan, cu informarea Senatului.

V.9. Consiliul departamentului

Art. 92.

(1) Consiliul departamentului este format din 5 membri (incluzând și directorul de departament), aleși prin vot direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare din departament. Consiliul departamentului este prezidat de directorul acestuia.

(2) Consiliul departamentului are următoarele competențe:

- a. organizează întreaga activitate a direcțiilor de curs/studiu din departament;
- b. propune înființarea de centre și laboratoare de cercetare;
- c. propune spre avizare statele de funcții;
- d. propune spre avizare planurile de învățământ;
- e. propune scoaterea la concurs a posturilor didactice și de cercetare;
- f. propune cadrele didactice asociate;
- g. evaluează periodic activitatea didactică și de cercetare din cadrul departamentului;
- h. elaborează propuneri pentru planul de achiziții.

Art. 93.

(1) Consiliul departamentului se întrunește în ședințe ordinare și extraordinare.

(2) Cvorumul necesar pentru ședințele Consiliului departamentului este de 2/3 din totalul numărului de membri ai consiliului.

(3) Hotărârile Consiliului departamentului se iau cu 50%+1, din numărul membrilor de drept ai Consiliului, prezenți.

V.10. Directorul de departament

Art. 94.

(1) Directorul de departament realizează managementul și conducerea operativă a departamentului, în colaborare cu Consiliul departamentului.

(2) Directorul de departament răspunde de statele de funcții, de managementul cercetării și al calității.

(3) Directorul de departament este ales prin vot direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din departament.

(4) Directorul de departament poate fi revocat din funcție de 50%+1 din totalul membrilor departamentului prin vot direct și secret.

V.11. IOSUD

Art. 95.

(1) La nivelul IOSUD, activitatea de pregătire doctorală este coordonată de Consiliul Studiilor Universitare de Doctorat, condus de un director. Funcția de director al Consiliului Studiilor Universitare de Doctorat se ocupă prin concurs organizat de către Rector, în conformitate cu Regulamentul-cadru privind studiile universitare de doctorat.

(8) Școala doctorală/Școlile doctorale organizate în cadrul IOSUD este coordonată/sunt coordonate de Consiliul Școlii doctorale condus de un director.

V.12. Direcția Generală Administrativă

Art. 96.

(1) Direcția Generală Administrativă a Universității include: departamente administrative, direcții, servicii, birouri și compartimente, în condițiile legii.

(2) Toate entitățile funcționale prevăzute la alin. 1 sunt structurate potrivit sarcinilor specifice ale domeniilor de activitate și pe baza indicatorilor de normare a posturilor și sunt descrise în organigrama Universității.

(3) Direcția Generală Administrativă este condusă de Directorul General Administrativ și, după caz, de unul sau mai mulți directori generali adjuncți administrativ.

Art. 97.

(1) Postul de Directorul General Administrativ precum și postul de Director General Adjunct Administrativ se ocupă prin concurs organizat de Consiliul de Administrație. Președintele comisiei de concurs este Rectorul instituției. Din comisie face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Ministerului Educației. Validarea concursului se face de către Senatul universitar, iar numirea pe post se realizează de către Rector.

(2) Funcția de Director General Administrativ/Director General Adjunct Administrativ se subordonează conducerii academice a Universității, reprezentată prin Rector și Senat, și are în subordine toate structurile funcționale și administrative ale Universității.

(3) Menținerea în funcție a Directorului General Administrativ și a Directorului General Adjunct Administrativ se face pe baza acordului scris al acestora de susținere executivă a planului managerial al noului Rector, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 98.

Directorul General Administrativ/Directorul General Adjunct Administrativ are următoarele atribuții:

- a. coordonează întreaga activitate financiar-contabilă și administrativă a Universității pe baza hotărârilor Senatului, ale Consiliului de Administrație și deciziilor Rectorului;
- b. coordonează activitatea de administrare și întreținere a patrimoniului Universității;
- c. pune în aplicare deciziile Rectorului, hotărârile Consiliului de Administrație și ale Senatului, referitoare la administrarea Universității;
- d. participă activ la managementul strategic al Universității;
- e. propune conducerii academice și pune în practică politica Universității în domeniile: finanțe, buget, gestionarea patrimoniului, conform atributelor prevăzute în legea finanțelor publice, cu privire la încadrarea în creditele bugetare curente anuale;
- f. coordonează activitatea de achiziții și investiții a Universității;
- g. coordonează întregul personal administrativ, personalul didactic auxiliar și contractual, aflat în subordinea sa, conform organigramei instituționale;
- h. emite dispoziții privind activitatea economico-administrativă curentă a sectoarelor de activitate din domeniul de coordonare, cu avizul Consiliului de Administrație;
- i. propune premieri și sancțiuni, pentru personalul aflat în subordinea sa.

V.13. Raporturi ierarhice

Art. 99.

(1) Rectorul are în autoritate, subordonare și coordonare directă următoarele funcții: Prorectori, Director General Administrativ/Director General Adjunct Administrativ, Decani, Director CSUD, Secretar Șef Universitate, precum și structurile prevăzute în Organigrama Universității.

(2) Prorectorii au relații de colaborare cu următoarele funcții: Decan, Prodecan, Director de departament și Director de structură departamentală, precum și anumite structuri prevăzute în Organigrama Universității.

(3) Directorul General Administrativ/Directorul General Adjunct Administrativ are în autoritate, subordonare și coordonare directă funcțiile de conducere și execuție existente la nivelul entității funcționale pe care o conduce. Directorul General Administrativ/Directorul General Adjunct Administrativ are și raporturi de colaborare cu toate funcțiile de conducere de la nivelul Universității și facultăților.

(4) Decanii au în autoritate, subordonare și coordonare directă Prodecanii, Directorii de departament, Administratorul șef de facultate, Secretariatul facultății. Decanii au raporturi de colaborare cu Prorectorii, Directorul General Administrativ/Directorul General Adjunct Administrativ, cu ceilalți Decani și cu Directorii structurilor departamentale, organizate la nivelul Universității.

(5) Administratorii șefi de facultate și secretariatele facultăților au dublă subordonare, astfel: ierarhică față de Decanul facultății și funcțională față de Directorul General Administrativ/Directorul General Adjunct Administrativ.

(6) Prodecanii au în autoritate, subordonare și coordonare directă Directorii de departament și personalul didactic și de cercetare din cadrul facultății. Prodecanii au raporturi de colaborare cu Directorul General Administrativ/Directorul General Adjunct Administrativ, cu ceilalți Decani și prodecani și cu Directorii structurilor departamentale, organizate la nivelul universității.

(7) Directorii de departament au în subordonare și coordonare directă coordonatorii de activitate didactică din departament, precum și toate cadrele didactice și de cercetare cuprinse în structura respectivă. Directorii de departament au raporturi de colaborare cu ceilalți directori de departament.

(8) Directorii de structuri departamentale, organizate la nivelul Universității, au în autoritate, subordonare și coordonare directă întreg personalul cuprins în organizarea structurii și au relații de colaborare cu ceilalți Directori de structuri departamentale.

(9) Directorul CSUD are în autoritate, subordonare și coordonare directă Directorul Consiliului Școlii Doctorale.

CAPITOLUL VI. INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE

Art. 100.

(1) Persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv nu pot ocupa concomitent funcții astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în aceeași Universitate și nu pot fi numiți în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs ale căror decizii afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv.

(2) Incompatibilitățile și interdicțiile în legătură cu ocuparea unei funcții de conducere în Universitate, cu calitatea de membru într-o structură de conducere din Universitate și cu calitatea de coordonator de activitate didactică, sunt următoarele:

- a. funcțiile de conducere nu pot fi cumulate; calitatea de coordonator de activitate didactică nu este funcție de conducere;
- b. persoanele care au funcții de conducere în Universitate nu pot avea simultan calitatea de Președinte al Senatului;
- c. persoanele care au funcții de conducere în alte universități nu pot ocupa funcții de conducere în Universitate;
- d. o persoană care a fost sancționată disciplinar sau pentru abateri de la etica academică, inclusiv plagiat, pentru care nu a intervenit reabilitarea administrativă, nu poate fi aleasă în nicio structură de conducere, nu poate ocupa funcții de conducere și nu poate fi coordonator de activitate didactică;
- e. din aceeași structură de conducere nu pot face parte soți, afini și rude până la gradul al III-lea;
- f. cadrele didactice și/sau de cercetare titulare care ocupă funcții de conducere (Rector, Prorector, Director General Administrativ, Decan, Prodecan și Director de departament) și/sau soțul/soția, afinii sau rudele până la gradul al III-lea care ocupă o funcție aflată în subordonarea și coordonarea directă a funcțiilor de conducere mai sus menționate, au la dispoziție 30 zile calendaristice pentru a rezolva situația de incompatibilitate.

Art. 101.

(1) Incompatibilitățile la nivelul Universității presupun, sub aspectul conducerii, controlului, autorității și evaluării, conform legii, următoarele:

- a. interzicerea ocupării de către soțul/soția Rectorului, afiniilor sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv a următoarelor funcții: Prorector, Director General Administrativ/Director General Adjunct Administrativ, Decan, Prodecan, Director de departament și Director financiar contabil;
- b. interzicerea ocupării de către soțul/soția Prorectorului, afiniilor sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv a următoarelor funcții: Director General Administrativ/Director General Adjunct Administrativ, Decan, Prodecan, Director de departament și Director financiar contabil;
- c. interzicerea ocupării de către soțul/soția Directorului General Administrativ/Directorului General Adjunct Administrativ, afiniilor sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv a următoarelor funcții: Director, Șef-serviciu, Șef-birou, Șef-compartiment, Șef-departament administrativ;
- d. interzicerea ocupării de către soțul/soția Decanului, afiniilor sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv a funcției de Prodecan și Director de departament;
- e. interzicerea ocupării de către soțul/soția Prodecanului, afiniilor sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv a funcției de Director de departament;
- f. interzicerea soților, afiniilor sau a rudelor până la gradul al III-lea de a face parte din aceeași structură de conducere;
- g. funcția de președinte al Senatului sau de Rector este incompatibilă cu funcția de director al CSUD sau de director al unei Școli Doctorale;
- h. funcțiile de prorector și director al CSUD sunt incompatibile cu funcția de director al unei Școli Doctorale.

(2) Persoanele care dețin funcții de conducere nu pot participa la evaluarea soților, afiniilor sau rudelor până la gradul al III-lea inclusiv.

(3) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, care deține o funcție de conducere sau calitatea de membru într-o structură de conducere și este ales pentru exercitarea unui mandat pe o altă funcție de conducere, care nu poate fi cumulată conform legii cu funcția inițială, are obligația ca în termen de 15 zile calendaristice de la generarea incompatibilității să opteze pentru una dintre cele două funcții. Până la data exprimării opțiunii, în scris, persoana în cauză va exercita și va fi remunerată pentru o singură funcție de conducere, respectiv pentru prima funcție deținută.

Art. 102.

(1) Conflictul de interese reprezintă o situație, concretă sau posibilă, în care un angajat al Universității (cadru didactic, de cercetare, didactic auxiliar, personal administrativ) ori o persoană juridică, la care acesta este asociat sau acționar, are interese personale ori patrimoniale contrare sau neloiale Universității, exercitate astfel încât să influențeze negativ realizarea obiectivă a atribuțiilor funcției ocupate sau să afecteze votul în cadrul structurilor de conducere.

(2) Conflictul de interese din cadrul Universității apare și atunci când personalul didactic și de cercetare se află în următoarele situații:

- a. desfășoară activități de predare sau ocupă funcții în alte instituții de învățământ superior publice sau private, fără informarea Consiliului de Administrație și acordul Senatului;
- b. desfășoară activități în cadrul unor comisii de licență, disertație, doctorat, abilitare, organizate de către o altă instituție, fără informarea Decanului.

(3) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar titular sau o persoană care deține o funcție administrativă este în conflict de interese și dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a. este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice, cu care are relații cu caracter patrimonial;

- b. este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice, care sunt soțul/soția, afini sau rude până la gradul al III-lea inclusiv.
- c. participă în cadrul aceleiași comisii sau aceleiași structuri de conducere, constituite conform legii, cu persoane care au calitatea de soț, afin sau rudă până la gradul al III-lea inclusiv;
- d. participă, în calitate de membru, într-o comisie a Ministerului Educației la analizarea unei situații care are legătură cu Universitatea;
- e. desfășoară activități ce presupun o conduită neconformă cu etica și deontologia profesională ori aduc prejudicii de imagine Universității, prin propagandă de destructurare instituțională, campanii de dezinformare în mass-media ori alte activități, care pot afecta realizarea misiunii instituției;
- f. deține o funcție de conducere la Universitate și părți sociale la altă instituție de învățământ medical;
- g. deține o funcție de conducere la Universitate și funcția de președinte al unui partid politic la nivel local sau național.

Art. 103.

(1) În cazul existenței unui conflict de interese, personalul didactic, de cercetare sau didactic auxiliar sau administrativ, este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct, ori să informeze președintele structurii de conducere despre abținerea sa.

(2) Conducerea Universității și conducerile celorlalte structuri sunt obligate să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcțiilor didactice, de cercetare, didactice auxiliare și administrative și pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate și conflict de interese.

Art. 104.

(1) Orice persoană poate sesiza, sub semnătură proprie, existența situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese. Sesizările anonime nu sunt luate în considerare.

(2) Persoanele care se află în una dintre situațiile de incompatibilitate sau conflict de interese au la dispoziție 15 de zile calendaristice, pentru a ieși din această situație juridică. Rectorul emite decizie cu termen pentru ieșirea din starea de conflict de interese sau incompatibilitate. Nerespectarea acestei decizii reprezintă abatere disciplinară sau de etică, de la caz la caz, și se sancționează ca atare.

(3) Răspunderea publică pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate și de conflicte de interese revine Senatului universitar, Rectorului și tuturor persoanelor ce ocupă funcții de conducere, în subordinea cărora apar astfel de situații.

(4) Încălcarea dispozițiilor referitoare la incompatibilitate și conflicte de interese atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(5) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, sau administrativ care ocupă o funcție de conducere, de control sau de evaluare ori candidează pentru ocuparea unei astfel de funcții declară pe proprie răspundere incompatibilitățile și conflicte de interese.

Art. 105.

(1) Nu beneficiază de dreptul de a alege și a fi ales într-o funcție/structură de conducere cadrele didactice care nu sunt titulare în cadrul UMF Iași.

(2) Nu pot candida sau deține o funcție de conducere sau calitatea de membru într-o structură de conducere persoanele condamnate penal definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni pentru care nu a intervenit reabilitarea.

CAPITOLUL VII. FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚII

VII.1. Finanțarea Universității

Art. 106.

Universitatea funcționează ca instituție finanțată din venituri proprii constituite din fonduri alocate de la bugetul de stat, venituri proprii și din alte surse, potrivit legii. Toate resursele de finanțare sunt considerate venituri proprii.

Art. 107.

(1) Veniturile Universității includ:

- a. sume alocate de la bugetul Ministerului Educației, pe bază de contract, conform metodologiilor aprobate prin ordin al ministrului educației, la propunerea CNFIS, pentru: finanțarea de bază, finanțarea suplimentară, fonduri alocate pe bază competițională pentru dezvoltare instituțională, fonduri pentru granturile doctorale, fonduri pentru situații speciale, fonduri alocate pentru incluziune, burse și protecția socială a studenților, subvenții pentru transportul local în comun al studenților, finanțarea complementară, finanțarea obiectivelor și a altor cheltuieli de natura investițiilor;
- b. venituri alocate de la alte ministere, autorități sau instituții publice centrale și locale, pe bază de contract;
- c. sume din venituri proprii, dobânzi, donații, dividende, sponsorizări și taxe percepute în condițiile legii de la persoane fizice și juridice, române sau străine, și din alte surse, inclusiv din împrumuturi și ajutoare externe;
- d. alte surse potrivit legii.

(2) Veniturile proprii sunt utilizate în condițiile autonomiei universitare și cu respectarea principiului răspunderii publice, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învățământului și cercetării științifice, precum și pentru implementarea obiectivelor și activităților stabilite prin Carta universitară și strategiile proprii.

(3) Universitatea poate utiliza maximum 10% din valoarea finanțării de bază pentru cheltuieli de investiții, în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat, în conformitate cu o metodologie adoptată prin ordin al ministrului educației.

Art. 108.

(1) Finanțarea de bază se acordă pe toată durata unui ciclu de studiu, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare.

Art. 109.

Finanțarea complementară se realizează de Ministerul Educației prin:

- a. subvenții pentru cazare și masă;
- b. fonduri alocate pe bază de priorități și norme specifice pentru dotări și alte cheltuieli de investiții și reparații capitale;
- c. fonduri alocate pentru cercetarea științifică, inclusiv pentru investiții specifice, pentru institutele de cercetare-dezvoltare din structura Universității;
- d. fonduri alocate pentru unitățile medicale, inclusiv stomatologice și farmacii universitare din structura și/sau în subordinea Universității;
- e. fonduri alocate pentru cluburile sportive universitare.

Art. 110.

Finanțarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației pentru a stimula excelența Universității și a programelor de studii.

Art. 111.

Finanțarea Universității se efectuează pe bază de contract încheiat cu Ministerul Educației și, după cum urmează:

- a. contract instituțional pentru finanțarea de bază, finanțarea suplimentară, fonduri alocate pe bază competițională, pentru dezvoltare instituțională; fonduri pentru granturile doctorale; fonduri pentru situații speciale; fonduri alocate pentru incluziune, burse și protecția socială a studenților; subvenții pentru transportul local în comun al studenților; finanțarea obiectivelor și a altor cheltuieli de natura investițiilor;
- b. contract complementar pentru finanțarea cheltuielilor prevăzute la art. 109.

Art. 112.

(1) Fondurile alocate Universității pentru finanțarea cercetării științifice sunt considerate venituri proprii ale acesteia și sunt utilizate conform autonomiei universitare în vederea realizării obiectivelor cercetării științifice, inclusiv pentru cheltuieli de investiții, în conformitate cu bugetul aprobat.

(2) Finanțarea cercetării științifice universitare se compune din:

- a. finanțarea complementară alocată de Ministerul Educației;
- b. fonduri obținute pe bază de competiții organizate de autoritățile publice ale statului;
- c. fonduri obținute din competițiile sau contractele naționale sau internaționale;
- d. fonduri obținute din contracte cu mediul privat.

Art. 113.

(1) Fondurile pentru burse și protecție socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți de la învățământul cu frecvență, fără taxă de studii.

(2) Studenții beneficiază de diferite tipuri de burse, în conformitate cu Regulamentul de acordare a burselor.

(3) Universitatea poate suplimenta fondul de burse din venituri proprii.

Art. 114.

Veniturile proprii se pot constitui din taxele de școlarizare percepute de la studenții care urmează studiile în regim cu taxă, donații, sponsorizări, prestări servicii medicale, de consultanță și editoriale, contracte de cercetare și alte surse.

Art. 115.

(1) Pot fi percepute taxe de la studenții care urmează studiile în regim fără taxă pentru depășirea duratei de școlarizare prevăzută de lege, admitere, înmatriculare, reînmatriculare, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, conform prevederilor regulamentelor Universității.

(2) Pot fi percepute taxe și pentru alte activități, conform hotărârilor Senatului universitar.

Art. 116.

(1) Fondurile neutilizate la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional și complementar, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și veniturile proprii rămân la dispoziția Universității și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al Universității, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

(2) Execuția bugetară anuală a Universității se face publică, după aprobarea în Senatul universitar.

Art. 117.

(1) Veniturile proprii ale Universității sunt utilizate eficient pentru realizarea misiunii asumate, pe baza necesităților și oportunităților ce fundamentează procesul educațional și de cercetare.

(2) Veniturile proprii sunt utilizate pentru: dezvoltare instituțională, investiții în infrastructura necesară educației și cercetării, finanțarea cercetării științifice (inclusiv fonduri speciale pentru proiecte instituționale, individuale și granturi europene) și salarizarea de bază, diferențiată și dezvoltarea resursei umane.

Art. 118.

(1) Universitatea poate înființa, singură sau prin asociere, societăți comerciale, fundații sau asociații, consorții pentru învățământ dual, spitale universitare, farmacii universitare, unități medicale stomatologice și cabinete de specialitate, inclusiv stomatologice, cu aprobarea Senatului universitar, conform prevederilor legale. Condiția ca acestea să se înființeze este aceea ca ele să contribuie la creșterea performanțelor instituției și să nu influențeze negativ în niciun fel activitățile de învățământ și cercetare. Obiectul de activitate al societăților, asociațiilor și/sau fundațiilor trebuie să fie conex misiunii Universității.

(2) La constituirea societăților comerciale, a fundațiilor sau a asociațiilor, Universitatea poate contribui exclusiv cu bani, brevete de invenție și alte drepturi de proprietate intelectuală.

(3) Universitatea poate acorda, prin contract, cu aprobarea Senatului, dreptul de administrare și folosință asupra bunurilor patrimoniale societăților comerciale sau asociațiilor în care are calitatea de asociat sau acționar ori fundațiilor în care are calitatea de fondator.

(4) Pentru susținerea activităților fundațiilor sau asociațiilor la care este asociată sau la care este fondator, Universitatea poate dispune, cu aprobarea Senatului, acordarea unor sume de bani anual sau poate pune la dispoziția acestora, fără plată, spații pentru desfășurarea activităților specifice organizațiilor neguvernamentale.

VII.2. Patrimoniul Universității

Art. 119.

(1) Patrimoniul propriu este gestionat de Universitate, conform legii.

(2) Universitatea are asupra bunurilor din patrimoniul propriu următoarele drepturi:

- a. drepturi reale: de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia, uz, uzufruct, servitute și suprafață, potrivit dispozițiilor Codului civil;
- b. drepturi de folosință dobândit prin închiriere, concesiune, comodat și altele asemenea, ori drept de administrare, în condițiile legii;
- c. drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții sau hotărâri judecătorești.

(3) Universitatea are în patrimoniu bunuri mobile și imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.

(4) Drepturile subiective ale Universității asupra bunurilor din domeniul public al statului sunt drepturi de administrare, de folosință, de concesiune sau de închiriere, în condițiile legii.

CAPITOLUL VIII. COOPERAREA INSTITUȚIONALĂ

VIII.1. Asocieri și consorții

Art. 120.

(1) Universitatea poate constitui consorții cu universități publice sau private acreditate sau/și cu unități de cercetare-dezvoltare, în baza unor contracte de parteneriat, în conformitate cu prevederile legale. Propunerea de creare a consorțiilor se face de către Rector în Consiliul de Administrație și se aprobă de către Senat.

(2) Universitatea poate fuziona cu alte instituții de învățământ superior de stat sau poate absorbi alte structuri universitare sau/și unități de cercetare-dezvoltare, în conformitate cu prevederile legii. Fuzionarea sau absorbția se pot face prin consultarea comunității (referendum), rezultatul acestuia urmând a fi validat de către Senat.

Art. 121.

- (1) Universitatea poate încheia contracte cu instituții publice sau cu persoane juridice de drept privat pentru realizarea unor programe de asistență medicală, de cercetare fundamentală și aplicativă, de formare profesională, de creștere a nivelului de calificare a specialiștilor sau alte activități specifice.
- (2) Universitatea asigură, prin parteneriate încheiate cu instituții și autorități publice, cu institute de cercetare-dezvoltare și cu agenți economici de stat sau privați, desfășurarea practicii studentești.

VIII.2. Cooperarea internațională și internaționalizarea sistemului de învățământ

Art. 122.

Universitatea urmărește dezvoltarea cooperării în domeniul educațional și al cercetării științifice, cu universități de prestigiu din întreaga lume, cu institute de cercetare-dezvoltare, precum și cu organizații/asociații internaționale cu caracter academic sau profesional.

Art. 123. Principalele direcții promovate în dezvoltarea relațiilor internaționale sunt:

- a. creșterea calității învățământului prin alinierea la standardele internaționale;
- b. diseminarea rezultatelor cercetării științifice către comunitatea academică internațională;
- c. facilitarea schimburilor inter-universitare pentru cadrele didactice și pentru studenți;
- d. atragerea studenților internaționali în programele formative organizate de Universitate;
- e. creșterea vizibilității Universității în spațiul academic internațional;
- f. aderarea la organizații europene și internaționale, cu specific educațional și/sau de cercetare.

Art. 124.

(1) Procesul de internaționalizare, reglementat strategic de către Ministerul Educației, se adresează următoarelor componente ale sistemului academic:

- a. curriculum prin pedagogii și rezultate ale învățării;
- b. resurse umane: personal didactic, administrativ, studenți, studenți-doctoranzi, rezidenți și cursanți;
- c. infrastructură dedicată și servicii suport;
- d. cercetare, inovare și antreprenariat.

(2) În cadrul procesului de internaționalizare Universitatea asigură:

- a. condițiile și susținerea studenților și a personalului universitar în vederea realizării de mobilități internaționale, utilizând resursele disponibile din fonduri ale programelor internaționale, naționale sau din fonduri proprii, conform țințelor stabilite prin cadrul strategic privind internaționalizarea sistemului de învățământ superior.
- b. serviciile suport pentru studenții, profesorii și cercetătorii internaționali, cel puțin într-o limbă de circulație internațională și accesul la infrastructura disponibilă;
- c. informațiile referitoare la: programele de cercetare, inovare și antreprenariat pe care Universitatea le desfășoară; infrastructura de cercetare și tehnologică existentă; posibilitățile de participare în programe și proiecte cu finanțare națională sau internațională;
- d. includerea în cadrul website-urilor proprii a informațiilor de interes general despre oferta educațională, activitățile de cercetare, inovare și antreprenariat, cel puțin într-o limbă de circulație internațională;
- e. actualizarea permanentă a informațiilor din portalul studyinromania.gov.ro sau alte platforme gestionate de către instituții guvernamentale.

VIII.3. Raporturile Universității cu organizațiile studentești

Art. 125.

(1) Relația structurilor de conducere ale Universității cu organizațiile studentești are la bază principiile educației centrate pe student, al consultării partenerilor din raportul educațional, al

transparenței decizionale și al respectării drepturilor și libertăților studențești.

(2) Organizațiile studențești sunt consultate în privința elaborării politicilor și strategiilor majore ale Universității și participă activ la luarea deciziilor.

(3) Studenții au cel puțin un reprezentant în comisiile de etică, de acordare a burselor, de cazări, de asigurare a calității, în alte comisii cu caracter social, precum și în cadrul organismelor funcționale care exercită atribuții între ședințele Consiliului Facultății, Senatului universitar sau Consiliului de Administrație. Modalitatea de desemnare a studenților în cadrul acestor comisii/organisme este stabilită în metodologiile/regulamentele Universității.

(4) Organizațiile studențești sunt parteneri în acțiunile de promovare a imaginii Universității la nivel național și internațional.

(5) Universitatea poate susține, în funcție de resursele disponibile, organizațiile studențești în activitățile pe care le organizează: manifestări științifice, școli de vară, ateliere și altele.

VIII.4. Raporturile Universității cu sindicatele

Art. 126.

(1) Structurile de conducere ale Universității promovează dialogul social în relația cu sindicatele reprezentative ale cadrelor didactice și de cercetare și personalului administrativ, prin transparență decizională, pentru realizarea unui consens instituțional și rezolvarea tuturor aspectelor legate de raportul patronat-sindicat.

(2) Raporturile dintre structurile de conducere ale Universității și sindicate se pot concretiza în:

- a. participarea sindicatelor reprezentative, prin reprezentanții lor, în calitate de invitați permanenți, la luarea deciziilor instituționale;
- b. negocierea contractului colectiv de muncă;
- c. negocierea stingerii conflictelor de muncă și a conflictelor de interese;
- d. includerea reprezentanților de sindicat în comisii de analiză sau cercetare disciplinară.

CAPITOLUL IX. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 127.

Carta universitară se adoptă de Senatul universitar numai după dezbaterea în comunitatea universitară și rezoluția pozitivă a Ministerului Educației privind avizul de legalitate sau după împlinirea termenului de 30 de zile de la data la care a fost transmisă ministerului solicitarea de avizare, prin procedura avizării tacite.

Art. 128.

Propunerea de modificare a Cartei se face la inițiativa Rectorului, a Consiliului de Administrație sau a 2/3 din membrii Senatului și urmează procedura folosită la adoptare, în condițiile legii.

Art. 129.

Odată cu adoptarea prezentei Carte se abrogă orice prevedere contrară.

Art. 130.

Codul de etică și deontologie profesională universitară face parte integrantă din prezenta Cartă.

Art. 131.

Prezenta Cartă a fost supusă dezbaterii publice, fiind postată și pe website-ul Universității.

Art. 132.

Carta a fost adoptată de Senatul Universitar în data de 03.10.2023.

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE UNIVERSITARĂ

CUPRINS

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL II. DOMENIU DE APLICARE

CAPITOLUL III. PRINCIPII GENERALE DE ETICĂ UNIVERSITARĂ

CAPITOLUL IV. PRINCIPII GENERALE DE ETICĂ A CERCETĂRII

CAPITOLUL V. ETICA ORGANIZAȚIONALĂ

CAPITOLUL VI. ABATERI ȘI SANȚIUNI

CAPITOLUL VII. DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1.

Prezentul Cod asigură cadrul moral pentru exercitarea, în Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași, a procesului de educație, cercetare și formare continuă, în conformitate cu Legea învățământului superior nr.199/2023.

Art. 2.

În activitățile didactice și de cercetare universitară, precum și în cele de management este obligatorie respectarea normelor de etică și deontologie universitară. Normele și principiile de etică și deontologie universitară, promovate prin actualul Cod, sunt circumscrise sistemului de valori universal acceptate de comunitățile academice în condițiile internaționalizării informației și globalizării.

Art. 3.

Codul de etică are scopul de a contribui la coeziunea membrilor Universității și la instalarea unui climat academic bazat pe colaborare și competiție onestă, contribuind la creșterea prestigiului Universității.

Art. 4.

Codul de etică stabilește principalele linii de conduită etică profesională pe care comunitatea academică din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași își propune să le urmeze, definește abaterile și propune sancțiuni în conformitatea cu Legea învățământului superior nr.199/2023.

Art. 5.

Normele de etică și deontologie universitară includ:

- a) norme de etică și deontologie în activitatea didactică și de cercetare universitară;
- b) norme de etică și deontologie în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică;
- c) norme de etică și deontologie în exercitarea atribuțiilor aferente funcțiilor de conducere;
- d) norme de etică și deontologie privind respectarea ființei și demnității umane.

CAPITOLUL II. DOMENIU DE APLICARE

Art. 6.

Codul de etică al Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași este un contract moral al tuturor membrilor comunității universitare.

Art. 7.

- (1) Comunitatea universitară este constituită din studenți, masteranzi, doctoranzi, rezidenți, cursanți, personal didactic și de cercetare, personal didactic și de cercetare auxiliar și personal administrativ.
- (2) Din comunitatea universitară fac parte și persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunității universitare, prin hotărâre a Senatului universitar.
- (3) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin reglementările legale în vigoare și prin Carta universitară.

Art. 8.

Codul de etică universitară nu se substituie prevederilor legale și de reglementare aplicabile membrilor comunității universitare din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași.

CAPITOLUL III. PRINCIPII GENERALE DE ETICĂ UNIVERSITARĂ

Art. 9.

Membrii Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași trebuie să-și exercite profesia cu bună-credință, acționând în conformitate cu cerințele profesiei și respectarea legii și a misiunii Universității. Valorile și principiile promovate în mediul academic din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași sunt:

- 1) libertatea academică,
- 2) integritatea și incoruptibilitatea,
- 3) prevenirea și gestionarea conflictelor de interese,
- 4) autonomia universitară,
- 5) dreptatea și echitatea,
- 6) nediscriminarea,
- 7) meritul,
- 8) profesionalismul,
- 9) onestitatea și corectitudinea intelectuală,
- 10) transparența,
- 11) respectul, toleranța și incluziunea,
- 12) responsabilitatea profesională,
- 13) bunăvoința și grija,
- 14) fidelitatea (loialitatea).

Art. 10.

Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași protejează aceste valori și sancționează orice îngrădire a promovării lor în condițiile autonomiei universitare, transparenței și răspunderii publice. Fiecare membru al comunității universitare, prin activitățile pe care le desfășoară, va asigura respectarea tuturor acestor valori.

Art. 11. Libertatea academică

(1) În Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași este asigurată libertatea academică. Aceasta implică dreptul tuturor membrilor comunității universitare de a se exprima liber, atât în mediul universitar, cât și în afara acestuia, în raport cu activitatea didactică, de cercetare sau de creație intelectuală, precum și cu orice alte activități vizând instituția de învățământ superior în cadrul căreia activează, conform legii. În aceeași măsură, libertatea academică înseamnă libertatea de a învăța, preda și cerceta, fiecare dintre acestea presupunând libertatea de a gândi, de a pune sub semnul întrebării și de a împărtăși idei, în interiorul și în afara instituției de învățământ superior.

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași este un spațiu liber de ingerințe, presiuni și constrângeri politice, religios-confesionale și de putere economică.

(3) Este garantat tuturor membrilor comunității academice a Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași dreptul de a critica public, întemeiat și argumentat încălcările standardelor profesionale și de calitate, ale drepturilor membrilor comunității universitare și colaboratorilor.

(4) Este interzisă cenzurarea opiniilor științifice în condițiile respectării standardelor științifice și reponsabilităților profesionale.

(6) Sunt încurajate: abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau credințele religioase ale fiecăruia.

Art. 12. Integritatea și incoruptibilitatea

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași recunoaște cinstea,

incoruptibilitatea și probitatea, ca valori morale de prim rang ce susțin integritatea academică.

(2) Membrii Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași trebuie să-și exercite profesia cu onestitate, bună-credință și responsabilitate, cu respectarea legii și acționând în conformitate cu cerințele profesiei, să contribuie la respectarea misiunii Universității.

(3) La nivelul Universității, membrilor comunității universitare le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material, sau să ia parte cu bună știință la activități ilegale și angajamente, care discreditează profesia și imaginea publică a Universității.

(4) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași apără dreptul la proprietate intelectuală, beneficiile fiind acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale (sau în concordanță cu stipulările contractuale).

(5) Integritatea academică a studenților presupune evitarea oricăror fapte sau acțiuni care ar prejudicia evaluarea corectă și riguroasă a cunoștințelor (fraudarea sau încercarea de fraudare de orice tip a examenelor) sau ar împiedica buna desfășurare a procesului de învățământ, prin: deteriorarea, distrugerea deliberată, înlocuirea aparaturii, materialelor didactice, a cărților și revistelor de specialitate, a informațiilor din sistemul electronic, inclusiv nerespectarea autorității personalului didactic, de cercetare și a persoanelor care dețin funcții sau fac parte din structuri de conducere.

Art. 13. Prevenirea și gestionarea conflictelor de interese și incompatibilități

(1) Reprezintă conflict de interese următoarele situații:

- a) ocuparea concomitentă de funcții de către persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv, astfel încât fiecare să se afle față de celălalt într-o poziție directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în aceeași instituție de învățământ superior;
- b) participarea în calitate de membru în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs, în situația în care decizia afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv;
- c) participarea în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, a persoanelor care au calitatea de soț/soție, rudă sau afin până la gradul al III-lea inclusiv;
- d) participarea unei persoane, care are calitatea de membru în comisii ale Ministerului Educației, la analizarea unei situații care are legătură cu instituția din care face parte ca membru al comunității universitare.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, cadrul didactic sau de cercetare este obligat să înceteze realizarea oricărei activități prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) și să îl informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a activităților specifice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct cadrul didactic sau de cercetare în cauză, se desemnează altă persoană, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) În cazul existenței unui conflict de interese prevăzut la alin. (1) lit. d), persoana în cauză este obligată să se abțină în a lua parte la luarea deciziilor comisiei privind speța vizată de conflictul de interese.

(5) Reprezintă incompatibilitate următoarele situații:

- a) situația în care o persoană deține sau exercită în cumul funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau director de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare sau microproducție, director de filială/extensie universitară sau funcția de președinte al senatului universitar și o funcție de conducere;
- b) situația în care o persoană deține sau exercită una dintre funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau director de

- filială/extensie universitară și este numită sau aleasă în funcția de ministru, secretar de stat, primar, viceprimar sau de președinte al consiliului județean;
- c) situația în care un ordonator de credite din cadrul unei instituții de învățământ superior deține sau exercită, în paralel, o altă funcție în calitate de ordonator de credite al unei instituții publice centrale sau locale;
 - d) situația în care o persoană deține în cumul calitatea de membru în consiliul de administrație al instituției de învățământ superior de stat și calitatea de asociat sau acționar la o societate comercială înființată de instituția de învățământ superior de stat.
- (6) Persoanele aflate în situațiile de incompatibilitate au la dispoziție 15 zile pentru eliminarea situației de incompatibilitate, inclusiv prin suspendarea din una dintre funcții.

Art. 14. Autonomia universitară

(1) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, precum și gestionarea resurselor financiare, materiale și umane, cu respectarea legislației în vigoare.

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași promovează crearea unui mediu propice respectării principiului autonomiei.

(3) Fiecare membru al comunității academice este liber să ia decizii în privința propriei cariere profesionale academice. În acest sens, se promovează exercitarea, informarea completă și în timp util în privința programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și cercetare, astfel încât fiecare membru al Universității să poată lua și aplica decizii în privința propriei cariere academice și profesionale.

Art. 15. Dreptatea și echitatea

(1) Dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor, oportunităților, pierderilor, riscurilor. Membrii comunității universitare vor fi tratați drept, corect și echitabil. Nu sunt permise discriminarea sau exploatarea, indiferent dacă acestea sunt directe sau indirecte.

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași se angajează să prevină și să combată abuzul de putere. Abuzul de putere se definește ca actul de a folosi propria poziție de putere într-o manieră care servește în primul rând scopurilor personale și nu îndeplinirii îndatoririlor corespunzătoare poziției. Aceste acte pot fi reprezentate de:

- a) exploatarea unui coleg, a unui subordonat, a studentului sau a rezidentului;
- b) obținerea de informații la care, în mod normal, cel care face abuz de putere nu ar trebui să aibă acces;
- c) manipularea cuiva pentru a acționa într-un anumit mod făcând uz de autoritatea de a pedepsi, în cazul neconformării cu interesul celui care abuzează de putere.

Art. 16. Nediscriminarea

(1) Principiul asigurării egalității de șanse și nediscriminării stă la baza tuturor activităților desfășurate în cadrul Universității.

(2) În Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore. T. Popa” din Iași nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(3) Potrivit Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural

sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(4) În baza principiului nediscriminării, toți studenții beneficiază de egalitate de tratament din partea instituției de învățământ superior și în baza căruia fiecare universitate adoptă prin Senatul universitar o strategie de combatere a discriminării. Orice discriminare directă sau indirectă față de student este interzisă.

(5) Politica de nediscriminare acoperă toate domeniile activității universitare și în special: admiterea și înmatricularea studenților, evaluarea lor academică, angajarea, evaluarea și promovarea personalului didactic, didactic-auxiliar sau administrativ, promovarea în organisme sau funcții de conducere, accesul la drepturile oferite de Carta universitară.

(6) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași adoptă măsuri ferme pentru nediscriminare și egalitate de șanse în acces la studii, angajare și la alte activități ale comunității universitare, pentru eliminarea conflictelor de interese, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

Art. 17. Meritul

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale, cum ar fi: dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității universitare, creativitatea, talentul, eficiența și performanța, solidaritatea colegială și competiția loială cu cei din aceeași universitate și domeniu.

(2) În cazul cadrelor didactice și al cercetătorilor, meritul se stabilește, în principal, în funcție de: calitatea cursurilor, a seminariilor, a activității de îndrumare a studenților, a publicațiilor științifice, câștigarea de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, rezultatele evaluării colegiale și cea făcută de către studenți, implicarea în dezvoltarea facultății, a programului de studiu, al domeniului propriu, în rezolvarea problemelor studenților, atitudinea față de progresul personal, prestigiul adus instituției.

(3) În cazul studenților, meritul se stabilește în contextul unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminarii și laboratoare, la concursuri profesionale, la sesiuni de comunicări științifice studentești, la licențe și disertații, în implicarea în viața asociațiilor studentești, acțiuni civice etc.

Art. 18. Profesionalismul și competență

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași se angajează să cultive un mediu propice pentru cercetare și competitivitate, prin dezvoltarea de programe academice capabile să ducă la evoluția cunoașterii, la formarea specialiștilor competitivi și la creșterea prestigiului în cercetare.

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași descurajează impostura, amatorismul, superficialitatea, dezinteresul și plafonarea.

(3) Universitatea susține și recompensează excelența științifică, profesională, pedagogică, managerială și administrativă.

(4) Orice cadru didactic trebuie să stăpânească în detaliu disciplina pe care o predă, asigurându-se că întregul conținut al cursului este actualizat, reprezentativ și adecvat nivelului la care se situează disciplina în planul de învățământ.

(5) Orice cadru didactic trebuie să acorde o atenție deosebită pregătirii și susținerii cursurilor la orele prevăzute, elaborării, pregătirii sau asigurării materialului didactic necesar studenților pentru curs, seminar sau laborator, adaptării stilului de predare la nevoile și nivelul cursului, ținerii orelor de consultații prevăzute, urmării și îndrumării activității de redactare de lucrări (proiecte, lucrări de diplomă sau disertație) de către studenți, notării și comunicării rezultatelor la momentul prevăzut.

(6) Orice membru al sectorului administrativ trebuie să acorde o atenție deosebită îndeplinirii cu profesionalism a atribuțiilor care i-au fost stabilite, să fie orientat spre îmbunătățirea continuă a

competențelor și performanțelor sale în folosul comunității academice.

(7) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași își încurajează membrii să se distingă prin activism și implicare în probleme profesionale și publice, prin colegialitate și respect.

(8) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași încurajează membrii comunității universitare să se implice în activitățile organizațiilor studențești care pot fi considerate un aport la dezvoltarea profesională, științifică și personală a studenților, doctoranzilor și cadrelor angajate ale Universității.

Art. 19. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași apără dreptul la proprietate intelectuală.

(2) Proprietatea intelectuală desemnează ansamblul drepturilor exclusive acordate asupra creațiilor intelectuale.

(3) Beneficiile și recompensele vor fi acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale. Cei care au participat la diferite stadii ale elaborării unui studiu de cercetare (atât în sfera didactică, cât și în cea administrativă) ale cărui rezultate devin publice, trebuie menționați, în funcție de nivelul de implicare, în spiritul onestității profesionale și al recunoașterii.

(4) Nu sunt permise dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a programelor și persoanelor din instituție de către membrii propriei comunități universitare.

Art. 20. Transparența

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași respectă principiul transparenței în virtutea căruia deciziile și reglementările instituționale universitare se bucură de cel mai înalt grad de transparență, în vederea respectării principiului răspunderii publice.

(2) Transparența este asigurată în toate activitățile care privesc admiterea, evaluarea, angajarea, promovarea și utilizarea resurselor universității. Toate aceste informații sunt publicate pe pagina web a instituției.

(3) Universitatea interzice ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg.

(4) Sunt exceptate de la publicitate:

- a) informațiile clasificate;
- b) datele personale;
- c) datele care prin lege sunt definite ca fiind confidențiale.

(5) Studenții au dreptul la informații despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc.), precum și la explicații privind notele obținute.

(6) Se promovează exercitarea informării complete și în timp util în privința programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și cercetare, astfel încât fiecare membru al Universității să poată lua și aplica decizii informate în privința propriei cariere academice și profesionale.

Art. 21. Respectul, toleranța și incluziunea

(1) Orice membru al comunității universitare trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru diferențe.

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași promovează respectul demnității umane, într-un climat liber de orice manifestare și formă de hărțuire, intimidare, exploatare, umilire, dispreț, șantaj, amenințare sau intimidare.

(3) Universitatea aderă la valoarea toleranței față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale.

(4) Nu sunt permise manifestări misogine, rasiste, șovine, xenofobe, homofobe și hărțuirea sexuală.

(5) Studenții au obligația să respecte autoritatea personalului didactic, de cercetare și administrativ, precum și autoritatea organismelor de conducere ale Universității și ale facultăților.

(6) În spiritul respectului pentru multiculturalitate și diversitate, este interzisă, în toate spațiile Universității și în cadrul tuturor activităților desfășurate de către membrii comunității academice în interiorul Universității sau în legătură cu aceasta, caricaturizările sau reprezentările grafice ofensatoare la adresa cultelor recunoscute. Acestea includ:

- a) reprezentări ofensatoare ori considerate blasfemiante ale semnelor crucii și ale imaginilor iconografice;
- b) reprezentări ofensatoare ori considerate blasfemiante ale Stelei lui David;
- c) reprezentări grafice de orice natură ale Profetului Mahomed;
- d) orice formă de reprezentare grafică menită să aducă jignire simbolurilor considerate sacre și demne de respect de către cultele recunoscute de Statul Român.

Art. 22. Responsabilitatea profesională

Fiecare membru al comunității academice își asumă conștient responsabilitatea pentru comportamentul și acțiunile proprii.

Art. 23. Bunăvoința și grija

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași consideră dezirabile bunăvoința și grija. În acest sens sunt încurajate empatia, compasiunea, sprijinul față de cei aflați în nevoie, amabilitatea, politețea, altruismul, înțelegerea, solidaritatea, sollicitudinea, promptitudinea și optimismul față de toți membrii comunității academice.

(2) Sunt indezirabile comportamentele care denotă invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate, dezinteres.

(3) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași cultivă și stimulează oportunitățile de dezvoltare a aptitudinilor de comunicare și ascultare activă.

Art. 24. Fidelitatea (loialitatea)

(1) Fidelitatea (loialitatea) față de Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași este o obligație de onoare pentru toți membrii comunității academice.

(2) Concurența neloială este o atitudine pe care Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași o condamnă cu fermitate. De aceea, angajarea unor activități didactice la alte universități se poate face doar cu aprobarea Senatului Universității, potrivit Cartei Universității.

(3) Membrii comunității academice a Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași au datoria de a apăra în mod loial prestigiul Universității, evitând orice fapt care ar putea produce prejudicii imaginii sau intereselor Universității.

CAPITOLUL IV. PRINCIPII GENERALE DE ETICĂ A CERCETĂRII

Art. 25.

Cercetarea pe subiecți umani și pe animale se face cu respectarea prevederilor Convențiilor și Declarațiilor Internaționale la care România este parte semnatară.

Art. 26.

În cadrul structurii de cercetare-dezvoltare, personalul aferent și cadrele universitare au următoarele obligații:

- a) să respecte etica și deontologia activității de cercetare;
- b) să respecte drepturile de proprietate intelectuală și confidențialitatea convenită cu colaboratorii și finanțatorii cercetării;
- c) să nu creeze conflicte de interese sau concurență neloială în cazul cumulului de activități, efectuat în condițiile legii;

- d) să participe la formarea cercetătorilor tineri și să transmită cunoștințele și experiența proprie în activitatea de cercetare;
- e) să desfășoare activitatea științifică, tehnologică sau de inovare fără a încălca drepturile și libertățile omului.

Art. 27.

Cercetarea medicală în scopul progresului medical trebuie să se facă doar în ultimă instanță pe subiecți umani. Aceasta trebuie să se efectueze în conformitate cu datele științifice existente, cu alte surse relevante de informare și cu datele obținute din experimentarea pe animale, atunci când aceasta este posibilă.

Art. 28.

În cercetarea biomedicală există datoria de a promova și proteja viața, sănătatea, intimitatea și demnitatea subiecților umani care participă la cercetare.

Art. 29.

În cercetarea pe subiecți umani, binele individului primează asupra binelui societății în general și al științei.

Art. 30.

În desfășurarea cercetării medicale pe subiecți umani trebuie acordată o protecție suplimentară populațiilor vulnerabile:

- a) Persoane dezavantajate din punct de vedere economic, medical sau social;
- b) Persoane care nu își pot da consimțământul pentru participarea într-o cercetare medicală (minori, persoane fără discernământ sau cu afectarea capacității mentale, persoane care datorită stării lor nu-și pot exprima voința);
- c) Persoane care sunt susceptibile a-și da consimțământul sub presiune (de exemplu persoane în detenție, militari, persoane aflate într-o relație de subordonare față de investigatorul principal, sau în orice relație care ar putea afecta procedura de consimțământ informat);

Art. 31.

Nu se poate întreprinde nicio cercetare pe o persoană, decât dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) nu există nici o metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabilă;
- b) riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporționate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;
- c) proiectul de cercetare a fost aprobat de forul competent după ce a făcut obiectul unei examinări independente asupra pertinentei sale științifice, inclusiv ale unei evaluări a importanței obiectivului cercetării precum și al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;
- d) persoana pe care se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale, asupra riscurilor, beneficiilor și asupra măsurilor de protecție și combatere a eventualelor efecte și evenimente adverse, și și-a dat consimțământul pentru participare.

Art. 32.

- (1) Cercetarea fără scop terapeutic este acceptabilă din punct de vedere etic dacă nu comportă un risc superior riscului minim pentru subiecții participanți.
- (2) În cercetare biomedicală, riscul minim este considerat riscul asociat unei puncții venoase de rutină.
- (3) Cercetătorii care conduc cercetarea sunt obligați să o întrerupă dacă apare pericolul vătămării sănătății subiectului sau când acesta cere să se retragă din studiu.

Art. 33.

În cazul minorilor, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau reprezentant legal, fiind necesar și acceptul minorului de a participa în cercetare.

Art. 34.

În cazul persoanelor incompetente sau incapabile de a-și exprima voința, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau reprezentanți legali.

Art. 35.

Cercetătorii trebuie să ia toate măsurile necesare pentru protejarea intimității subiecților participanți în cercetare, pentru păstrarea confidențialității informațiilor despre subiecți.

Art. 36.

Folosirea unui placebo în cercetări medicale este admisă numai atunci când pacienții care primesc placebo nu sunt expuși unor riscuri suplimentare și când cercetarea a fost în prealabil aprobată de o comisie științifică și o comisie de etică.

Art. 37.

În activitatea de elaborare și publicare a unei cercetări trebuie respectate următoarele norme etice:

- a) acceptarea și menționarea ca autori ai unei lucrări doar a persoanelor care au participat efectiv la elaborarea ei, sau care pot dovedi o contribuție esențială în realizarea studiului publicat;
- b) indicarea sursei din care a fost preluată o idee, o expresie, un rezultat al unei cercetări anterioare, indiferent dacă acestea au fost sau nu publicate. Această regulă privește și elementele preluate din lucrări de orice natură ale altor colaboratori, studenți, masteranzi și utilizate ulterior în propriile cercetări;
- c) recunoașterea explicită a contribuției oricărei persoane care a participat în mod real la o activitate de cercetare. În situația în care contribuția a constat doar într-o activitate de supervizare sau consiliere, nu este necesară o recunoaștere formală a contribuției. În aceste cazuri însă se recomandă includerea unei formule de mulțumire;
- d) respectarea riguroasă a destinației fondurilor alocate unui proiect de cercetare. Sursele de finanțare care au stat la baza unei cercetări vor fi menționate în publicațiile în care s-au materializat rezultatele cercetării.

Art. 38.

Este interzisă cenzurarea opiniilor științifice în condițiile respectării standardelor științifice și reponsabilităților profesionale.

CAPITOLUL V. ETICA ORGANIZAȚIONALĂ

Art. 39.

- (1) Universitatea este responsabilă pentru respectarea normelor de etică și deontologie universitară.
- (2) Comisia de etică universitară asigură respectarea normelor de etică și deontologie universitară.
- (3) Comisia de etică universitară are un mandat de 4 ani și acționează independent față de orice altă structură sau persoană din cadrul instituției de învățământ superior.
- (4) În cadrul comisiei de etică universitară funcționează o subcomisie dedicată eticii cercetării. Aceasta urmărește implementarea politicilor de etică în cercetare, în conformitate cu reglementările eticii cercetării științifice, care trebuie să acopere următoarele aspecte: publicarea și autoratul, respectarea demnității participanților la cercetare, gestionarea datelor de cercetare, colaborarea, conflictele de interese, fraudă, asigurarea unor medii eficiente de cercetare, respectiv prevenirea prejudiciului în cercetare și inovare.

(5) Componenta comisiei de etică universitară este propusă de Consiliul de Administrație, este avizată de Senat și aprobată prin decizia Rectorului. Componenta membrilor comisiei de etică este de maximum 75% cadre didactice și de cercetare și de minimum 25% studenți. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional, care nu au încălcat normele de etică și deontologie universitară. Din comisiile de etică universitară nu pot face parte persoane care dețin funcția de rector, președinte al senatului, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director general adjunct administrativ, director de departament, director de filială, director de extensie, precum și director de unitate de cercetare-dezvoltare, de proiectare sau de microproducție din Universitate. În cazul în care o persoană validată în comisia de etică universitară se află în această situație, are la dispoziție 15 zile lucrătoare în care să iasă din situația de incompatibilitate.

(6) Reprezentanții studenților din comisia de etică universitară sunt aleși de către studenții care fac parte din Senatul universitar.

Art. 40.

Atribuțiile Comisiei de etică universitară sunt:

- a) urmărește, în cadrul instituțiilor, respectarea codurilor de etică și deontologie universitară;
- b) asigură ducerea la îndeplinire a ordinelor ministrului educației pentru respectarea cadrului legal în domeniul eticii și deontologiei universitare;
- c) analizează și soluționează abaterile de la normele de etică și deontologie universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare;
- d) contribuie la elaborarea Codului de etică și deontologie universitară, prin propuneri adresate Senatului universitar pentru adoptare și includere în Carta universitară;
- e) realizează un raport anual referitor la situația respectării normelor de etică și deontologie universitară, care se prezintă Rectorului și Senatului universitar și constituie un document public;
- f) realizează activități de prevenire cu privire la încălcarea normelor de etică și deontologie universitară;
- g) monitorizează desfășurarea cursurilor de etică și integritate academică;
- h) propune spre adoptare Senatului universitar regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de etică;
- i) colaborează cu comisiile consultative de la nivel național.

Art. 41.

Hotărârile Comisiei de etică universitară sunt avizate din punct de vedere legal de consilierul juridic al Universității. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea Comisiei de etică universitară revine Universității.

Art. 42.

(1) Orice persoană, din Universitate sau din afara Universității, poate sesiza Comisiei de etică universitară abateri săvârșite de membri ai comunității universitare.

(2) Comisia de etică se poate autosesiza.

(3) Comisia de etică universitară va da curs sesizării conform regulamentului Comisiei, aprobat de Senat.

CAPITOLUL VI. ABATERI ȘI SANCTIUNI

Art. 43.

(1) Abaterile de la normele de etică și deontologie în activitatea didactică și de cercetare universitară includ:

- a) confecționarea de rezultate sau date și prezentarea lor ca date experimentale, ca date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori ca date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;
- b) falsificarea de date experimentale, de date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori de date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;
- c) îngreunarea deliberată, împiedicarea sau sabotarea activității didactice sau de cercetare a altor persoane, inclusiv prin blocarea nejustificată a accesului la spațiile destinate cercetării universitare, prin avarierea, distrugerea ori manipularea aparaturii experimentale, a echipamentului, a documentelor, a programelor de calculator, a datelor în format electronic, a substanțelor organice sau anorganice ori a materiei vii necesare altor persoane pentru derularea, realizarea sau finalizarea activităților didactice sau de cercetare;
- d) încălcarea regimului juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, nedezevăluirea situațiilor de conflicte de interese sau incompatibilități în activitatea de evaluare;
- e) nerespectarea confidențialității în evaluare;
- f) discriminarea, în cadrul evaluărilor;
- g) fraudarea evaluării;
- h) plagiatul;
- i) nerespectarea prevederilor și procedurilor legale care privesc etica și deontologia universitară prevăzute în Legea învățământului superior nr. 199/2023 și în Codurile de etică și deontologie universitară, inclusiv nepunerea în aplicare a sancțiunilor stabilite de către comisiile de etică universitară, de CNATDCU sau CNEMU.

(2) Abaterile de la normele de etică și deontologie în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică includ:

- a) includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unei persoane fără acordul acesteia;
- b) publicarea sau diseminarea neautorizată de către autori a unor rezultate, ipoteze, teorii ori metode științifice nepublicate;
- c) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare, în dosarele de candidatură pentru abilitare, pentru posturi didactice sau de cercetare.

(3) Abaterile de la normele de etică și deontologie în exercitarea atribuțiilor aferente funcțiilor de conducere includ:

- a) încălcarea regimului juridic al răspunderii publice;
- b) utilizarea abuzivă a funcției pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine;
- c) abuzul de autoritate pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale din proiectele de cercetare-dezvoltare conduse ori coordonate de persoane din subordine;
- d) abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine ori pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale pentru soți, afini ori rude până la gradul al III-lea inclusiv;
- e) obstrucționarea activității unei comisii de etică universitară sau a unei comisii de analiză în cursul cercetării unor abateri de la etica și deontologia universitară;
- f) nerespectarea prevederilor și procedurilor legale care privesc etica și deontologia universitară prevăzute în Legea învățământului superior nr. 199/2023 și în codurile de etică și deontologie universitară, inclusiv nepunerea în aplicare a sancțiunilor stabilite de către comisiile de etică universitară, de CNATDCU sau CNEMU.

(4) Abaterile de la normele de etică și deontologie privind respectarea ființei și demnității umane sunt următoarele:

- a) abaterile care lezează ocrotirea drepturilor beneficiarilor direcți ai dreptului la educație;
- b) abaterile care știrbesc demnitatea beneficiarilor direcți ai dreptului la educație și a prestigiului profesiei;

- c) abaterile care lezează recunoașterea profesiei, a responsabilității și a încrederii conferite de societate, precum și a obligațiilor interne ce derivă din această încredere.

Art. 44. Constituie încălcări ale principiului competenței:

(1) Pentru personalul didactic:

- a) încredințarea de cursuri, seminarii sau lucrări de laborator spre a fi susținute de către persoane care nu dețin nivelul de cunoștințe adecvat;
- b) consacrarea unei părți importante din timpul alocat cursului sau seminarului unor discuții fără legătură cu tematica acestuia;
- c) interpretarea intenționat eronată a rezultatelor unei cercetări în vederea fundamentării unei teorii pe care cel în cauză o susține;
- d) obligarea studenților de a-și însuși exclusiv punctul de vedere al cadrului didactic sau refuzul de a lua în discuție, pe bază de argumente, alte puncte de vedere exprimate în aceeași chestiune;
- e) abordarea de către cadrul didactic titular al unui curs fundamental doar a unei părți din materie, respectiv doar a aspectelor care îl interesează personal;
- f) notarea necorespunzătoare a lucrărilor scrise, lucrărilor-grilă și evaluărilor de orice tip, realizată fără legătură cu competențele demonstrate de student;
- j) repartizarea incorectă a unor situații de întocmit către persoane care nu dețin competențele specifice necesare;
- k) verificarea incorectă a întocmirii unor proceduri/rapoarte/procese verbale;
- l) întârzierea sau împiedicarea, prin rea-voință sau lipsă de competențe, a procedurilor necesare participării la competiții pentru granturi sau competiții științifice.

(2) Pentru personalul administrativ

- a) repartizarea incorectă a unor situații de întocmit către persoane care nu dețin competențele specifice necesare;
- b) elaborarea eronată sau incompletă a unor situații/lucrări repartizate;
- c) verificarea incorectă a unor situații întocmite.

Art. 45.

În sfera relațiilor membrilor comunității universitare, constituie încălcări ale obligației de integritate:

- a) pretinderea sau acceptarea de favoruri de orice natură, inclusiv sexuală;
- b) pretinderea sau acceptarea de cadouri sau alte foloase materiale;
- c) inițierea de relații personale (inclusiv relații intime) între persoane care se află, la momentul începerii acelei relații, în raport cadru didactic - student.

Art. 46.

Constituie încălcări ale obligației de loialitate:

- a) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;
- b) sfătuirea studenților, în cadrul activităților didactice, să abandoneze cursurile Universității în favoarea unei alte instituții de învățământ;
- c) angajarea în afara Universității a unor activități care, în condițiile legii, constituie concurență neloială;
- d) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze Universitatea sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia;
- e) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea Universității;
- f) să facă aprecieri în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare în care Universitatea are

- calitatea de parte, dacă nu sunt abilitați în acest sens;
- g) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;
 - h) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea atribuțiilor, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile Universității;
 - i) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice, în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva Universității.

Art. 47.

(1) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic și administrativ sunt următoarele:

- a) avertismentul scris;
- b) diminuarea cu până la 20% a salariului de bază pe o durată de cel mult 2 ani;
- c) suspendarea, pentru o perioadă determinată de timp, dar nu mai mult de 5 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere sau de exercitare a calității de membru în comisii de doctorat, de masterat sau de licență;
- d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;
- e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica studenților, studenților-doctoranzi, cercetătorilor postdoctoranzi sau altor categorii de cursanți sunt următoarele:

- a) avertismentul scris;
- b) anularea rezultatelor evaluărilor;
- c) suspendarea dreptului la bursă pe o perioadă determinată de timp (de la 1 lună - până la 1 an), în funcție de gravitatea faptei;
- d) suspendarea dreptului de a se prezenta la două sesiuni consecutive de examen;
- e) exmatricularea.

CAPITOLUL VII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 48.

În contractul individual de muncă, respectiv în contractul individual de studii se va include o clauză prin care angajatul sau studentul menționează că a luat cunostință de prevederile Codului de etică și deontologie și se angajează, sub semnătură proprie, să respecte prevederile acestuia.

Art. 49.

Prevederile prezentului Cod de etică și deontologie universitară se completează cu cele ale Legii învățământului superior nr. 199/2023, normele de etică și deontologie universitară elaborate în temeiul Legii nr. 199/2023 și aprobate prin hotărâre a Guvernului sau ordin al ministrului educației, precum și cu prevederile cuprinse în Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare.

Art. 50.

Prezentul Cod de etică și deontologie este parte componentă a Cartei universitare.